Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN DÜNYASI

300 TL. (KDV dahil)

61

- İzmir'de bir UFO'nun fotoğrafı çekildi
- Meryem Ana'nın mezarı aranıyor
- Tarih biliminin yanılgıları
- Anti maddenin gizemleri
- İnsanın ikinci bedeni
- Medyumluk

2. BÖLÜM

KARACAN

Bilinmeyen
İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN
DÜNYASI

İçindekiler

	Sayfa
MEDYUMLUK	1442
İZMİR'DE BİR UFO'NUN FOTOĞRAFI ÇEKİLDİ	1445
ANTİ MADDENİN GİZEMLERİ	1448
Ölüm ve ötesi İNSANIN İKİNCİ BEDENİ	1452
BİLİNMEYEN AKTÜALİTE	1456
Meryem Ana 1986'DA ÇOK ŞEY OLABİLİR	1458
TARİH BİLİMİNİN YANILGILARI	1462

Gelecek sayıda

Nostradamus'un mektubu
Nostradamus'un oğluna yazdığı ve Türkiye'de ilk kez yayımlanacak olan ünlü mektubu, onun olağanüstü kehanetlerinin ardında yatan gizemleri çözebilecek mi?
Sayfa: 1465

Hz. Muhammed ve mucizeleri
Hz. Muhammed'in olağanüstü yetenekleri parapsikolojik ve spiritolojik açılardan inceleniyor
Sayfa: 1484

Okuyucu mektupları

Spiritualizmle ilgilenmenin yararları

Spiritualizm ile yakından ilgileniyorum. Bu konuya ilişkin konferansları sürekli izliyorum. Şimdiye kadar hiçbir zarar görmediğim gibi, aksine yararlarını gördüm. Örneğin olaylara, çok geniş açıyla bakmaya başladım, son derece sabırlı ve sakin oldum. Altıncı duyumu, daima sistemli bir şekilde çalıştırıyorum. Örneğin, bir taşıtta giderken, bana sırtı dönük bir kişiyi hedef alıyorum. Konsantre olarak, bana bakmasını arzuluyorum. Bir iki dakika sonra istediğim oluyor. İstediğim insanın rüyasına girmek istiyorum. Gece geç vakit resmimi ele alıyor, resim üzerinde odaklanıp, telepatik yoldan uyumakta olan arkadaşıma gönderiyorum. Sabahleyin sorduğumda çoğu zaman arkadaşlarım, rüyalarında beni gördüklerini söylüyorlar.

Tabii, bu olaylar her zaman gerçekleşmiyor. Kişilerin yoğun düşünce içinde olmaları veya aşırı yorgunluk deneyi engelleyebiliyor. Bu konu ile ilgilenen arkadaşlara önerim, olaylara merak ile değil, sadece inanarak girmeleri ve çalışmalarını bıkmadan sabırla sürdürürken, bu tür yayınları sürekli okumalarıdır.

Celal Kodamanoğlu
İ.S.K.İ. Hukuk Müş.
Aksaray Meydanı, Kat: 5 İstanbul

Bilinmeyen'den okurlarına bedava teleskop

Bilindiği gibi 76 yılda bir Dünya'nın yakınından geçen Halley Kuyrukluyıldızı, Nisan ayının 8'inde ve 13'ünde Dünya'ya çok yaklaşmış olacak. Dünyanın çeşitli yörelerinde binlerce bilim adamı ve meraklı, teleskoplarıyla Halley'i izleyecek. Siz de kendi teleskopunuzla Halley'i izleyenlerden biri olabilirsiniz. BİLİNMEYEN, bir okuyucusuna TASCO 571 model teleskop armağan ediyor. Çekilişe katılın, kazanın ve hem Halley'i hem de uzayın doyumsuz manzarasını izleyin.

NASIL KATILACAKSINIZ

Aşağıdaki kuponu 11 Mart 1986 Salı günü elimize geçecek şekilde adresimize gönderin. Yapılacak çekilişte kazanan okurumuzun adını 67. sayımızda açıklayacağız.

BİLİNMEYEN
TASCO 571 teleskop çekilişi
Basın Sarayı, 34410 Cağaloğlu/İstanbul

ADI-SOYADI: .....
MESLEK: .....
YAŞI: .....
ADRES: .....
.....

GOKO UF2 FOTOĞRAF MAKİNESİ KAZANAN ÜÇ OKURUMUZ

BİLİNMEYEN GOKO UF2 fotoğraf makinesi çekilişlerinden on altıncısı 29 Ocak Çarşamba günü yapıldı. Kazanan okurlarımız: Koral Özdemiroğlu (Cengiz Topel Cad. 1188 Sok. No: 1/16 Mersin), Seval İnak (OYAK Sitesi Girne Apt. 8/7 Göztepe-İstanbul), Ahmet Tozak Yazgan (Cihangir Cad. 9/11 D. 2 İstanbul). Not: Adı geçen okurlarımızın en geç 1 ay içinde şahsen veya mektupla yayınevimize başvurmalarını rica ederiz.

BİLİNMEYEN ■ Cilt: 6 ■ Sayı: 61 ■ Fiyatı: 300 TL. (KDV dahil) Kıbrıs'ta 370 TL.

KARACAN YAYINLARI A.Ş. adına sahibi: ALİ KARACAN
YAZI İŞLERİ: Genel Yayın Yönetmeni: ALİ SAYDAM ■ Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ERCAN ALTAZLI ■ Yazı İşleri Müdür Yardımcıları: ATA NİRUN (Dış İlişkiler ve Koordinasyon), CEM ÇOBANLI (Redaksiyon ve Araştırma) ■ Ankara Temsilcisi: ÖNDER ŞENYAPILI ■ İzmir Temsilcisi: ERKAN SEVİNÇ
İDARE: Genel Koordinatör: OĞUZ DEMİRCİOĞLU ■ Mali Koordinatör: ÖZHAN KÜÇÜKTOPUZLU ■ İlan ve Halkla İlişkiler Müdürü: ESER NOYAN ■ Satış Müdürü: DÜNDAR İNCESU
TEKNİK: Art Direktör: ERTAN GÖKEMRE ■ Teknik Müdür: NURETTİN ÖZAKSEL ■ Teknik Müdür Yardımcısı: M. SABİT UÇUK ■ Düzelti Servisi Şefi: SERRA TÜZÜN ■ Dizgi-Pikaj-Montaj: KARACAN YAYINLARI ■ Renk ayrımı: ÇALİ GRAFİK-İSTANBUL ■ Baskı: HÜRRİYET OFSET A.Ş. HALKALI/İSTANBUL ■ Adres: BİLİNMEYEN, Basın Sarayı 34410 Cağaloğlu/İstanbul. P.K. 1134 34437 Sirkeci/İstanbul. Tel: 527 00 34 - 526 69 00 Telex: 23360 ■ Ankara Bürosu: Tunus Cad. 6/4 06640 Bakanlıklar/ANKARA Tel: 18 20 15 Telex: 42512 MİLT TR ■ İzmir Bürosu: 1379 Sok. 59/215 35210 Alsancak/İZMİR Tel: 13 73 91 Telex: 52651 MİLT TR ■ Abone yıllık (52 sayı) 11.400 TL, 6 aylık 6.000 TL. ■ Posta ücretleri yayınevimize aittir. (Abone ücretleri posta havalesiyle gönderilebileceği gibi İş Bankası Cağaloğlu/İstanbul Şubesi nezdindeki 20 no'lu hesabımıza yatırılabilir).

Bu sayıda yer alan bütün yazı, fotoğraf ve resimlerin telif hakları Karacan Yayınları A.Ş.'ye aittir. Yazılı izin alınmadan, kaynak gösterilmeden iktibas edilemez.

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN

Bilinmeyen DÜNYASI

6. CİLT

Görmediler mi onlardan
önce nice nesiller yok ettik.
Hem onlara size
vermediğimiz şeyleri
vermiştik ve göğü de
üzerlerine bol bol
boşaltmıştık. Fakat
günahlarından ötürü onları
helak ettik ve onların
peşinden başka bir nesil
yarattık.

Kuranı Kerim
Enam Suresi
6. Ayet.

KARACAN

Ruhçuluğun en zor alanlarından biri:

Medyumluk

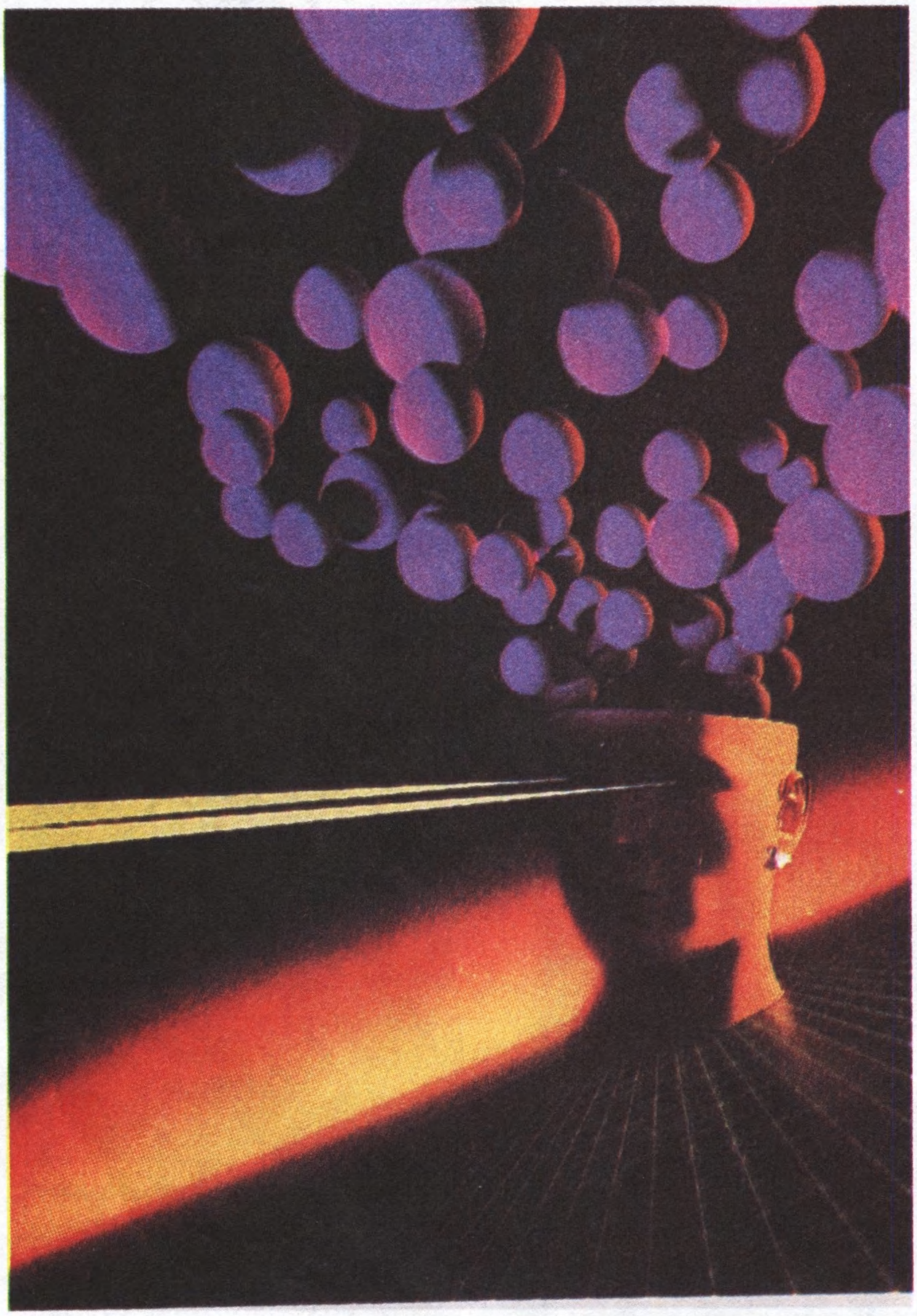

Medyumluk, spiritualizm çalışmalarının hem en kolay, hem de en zor yanlarından biridir. Herkes medyum olabilir ama, acaba medyumluğun getirdiği yüksek sorumluluğu herkes yüklenebilir mi? Arkadaşımız Cem Çobanlı Dr. Bedri Ruhselman'ın medyumluğa ilişkin görüşlerini inceledi.

MEDYUM SÖZCÜĞÜ, Latince, paylaşmak anlamına gelen "mediare" fiilinden türetilmiştir. Yani medyum olan kişi, bir anlamda, aynı zamanda hem ruhsal hem de dünyasal bir yaşamı paylaşmaktadır. İngilizcede ise "medium" sözcüğü, araç, ortam gibi anlamlara gelir. Spiritualizmde ise, bilindiği gibi, özellikle ruhsal bakımdan duyarlı bir yapıya sahip kişilere medyum adı veriliyor. Bir medyum bedensiz varlıklardan ve öte âlemden gelen "tesirleri" ya da "titreşimleri", diğer insanlara göre daha fazla alıp nakleder. Her insanın şu ya da bu şekilde "tesir" aldığı göz önüne alınırsa, herkesin az ya da çok medyumik özelliklere sahip olduğu söylenebilir. Çünkü her insan öte âlemden, hami varlıklarından ve bedensiz varlıklardan aldığı tesirlerle sürekli olarak beslenir.

Medyum adı verilen kişi, aldığı çeşitli düzeydeki ve frekanstaki tesirleri bir tür transformasyon işlemine tabi tutarak çevresine yansıtır. Bu yansıma zihinsel ve fiziksel tezahürler şeklinde olur. Sözgelimi, medyum, zihinsel anlamda kendisine ait olmayan çeşitli sözler, düşünceler ve bilgiler ortaya koyabilir. Fiziksel anlamda ise, bilinen türde, eşyaların hareket etmesi, ektoplazma tezahürleri ve benzerleri gibi olaylar söz konusudur.

Uzun bir hazırlık devresi gerekir

Bedri Ruhselman'a göre medyumluk ne müzisyenliğe benzer, ne de herhangi maddi bir amaçla girişilen işlere... Medyumluğun kapsamı çok geniş ve önemi çok daha evrenseldir. Bundan ötürü gerçek medyumluk liyakatini kazanıp, uygulama alanına atılabilmek için, belki de bir hayatın yarısından fazlasını harcayarak uzun zaman süren bir hazırlık devresi geçirmiş olmak gerekir.

Geçmiş hayatlara değin uzanıyor

Bu durumda şöyle bir söz söylenebilir: "İyi ama, birçok medyumlar bir-iki celselik deneyimden, örneğin bir yazı veya fincan deneyinden sonra hemen medyum oluveriyorlar! Hatta tebliğler almaya da başlıyorlar." Bedri Ruhselman'a göre, bu görüş çok eksik hatta yanlıştır: "Ben, nispeten görev kapsamı bize göre az görünen medyumların bile geçmi hayatlarını inceledikçe kendilerinin dahi, çok defa iradeleri ve hatta bilgileri dışında sistemli ve yöntemli bir çalışmaya tabi tutulduklarını gözlemledim. Hele büyük görev medyumlarının, bu görevlerine hazırlanmaları çok genç yaşlarda, çocuk denecek bir yaştan itibaren başlamaktadır."

Onların yaşam koşulları ağırdır

"Bu bir hazırlıktır ve psişik temasların ilk alıştırmalarıdır. Bundan başka yine bu medyum-

ların hayat şartları da diğer insanlarınkine oranla çok hareketli geçer ve herkesin kolay kolay dayanamayacağı ağır sınavlarla dolar. Aile bireyleri kaybolur ,sefaletler çekilir. Başarısızlıklar birbirini izler. Sıradan bir insanı isyana götürecek güçte bir yığın sıkıntı ve güçlükler onun başına çöker. Böyle medyumların arasında az rastlanır olarak açık bir idrakle, fakat çok defa belirsiz sezgiler halinde kendilerinin başka ve görünmez bir kuvvetli tesir atında bulunduklarını anlayan ya da hissedenler çoktur."

Bedensiz varlıkların yönlendirmeleriyle...

"Bu tesirler bazen sinsi ve daima devamlı, sıralanmış bir amaç uğrunda gelecekteki medyumluk hayatına yönler gösteren içgüdüleri, bazen açık ve öğretici rüyalar ve bazen de içinde gerçekten yaşanırcasına görülen vizyonlar halinde kendilerini gösterirler. Bunların anlam ve yol göstericiliklerini onlar ilk zamanlarda hemen hemen anlayamazlar. Fakat onların bunu anlayıp anlayamamalarının aslında kıymeti yoktur. Çünkü bu işte görevli olan bedensiz varlıklar uygun gördükleri şekilde işlerini yaparak amaçlarına, yani gelecekteki medyumun istenildiği gibi yetiştirilmesi amaçlarına başarıyla yürümektedir."

Amaçlı ve planlı bir medyumluk

"Şurası muhakkak ki, medyumları büyük medyumluk misyonuna hazırlayan etkenler, onun etrafında bulunan bedenli varlıklardan çok, bu konuda görevlenmiş 'bedensiz varlıklardır.' Ve bu hazırlıklar, medyumun bir medyum olarak ortaya çıkışına kadar, çok eski zamanlardan itibaren başlar. Fakat medyumun bu hazırlığın bitişi ile görevine başlayışı, tek başına, yani yalnız medyumun hali ile ilgili, tek taraflı bir iş değildir. Bu hazırlıklarla paralel giden ve aynı topluluğa ait 'görev planına' dahil bulunan bazı diğer varlıkların, kendi çaplarında ve kendi görev şekillerine göre hazırlanmaları da, medyumların hazırlık seyrini izler. Yine burada da bedensiz varlıkların direktif ve idareleri ön planda yer tutar. Esasta bunun böyle de olması gerekir. Çünkü evrende amaçsız hiçbir şey olamayacağı gibi amaçsız bir medyumluk da olamaz."

Bilgisizliğin ve hevesin sonucu

"Demek ki, bilerek ya da bilmeden esaslı bir hazırlığa tabi tutulmamış kimseler, sadece keyif ve bencilce heveslerine tabi olarak, orada burada 'ruh çağırmak' ya da 'spiritizma yapmak' sevdasına kapılır ve amaçsız, programsız ve plansız bu işlere girişirse, onlar için karşılaşabilecekleri tek sonuç söz konusu olur ki, o da hiçbir sonuca varamamaktır. Ve bunun adına da başarısızlık derler."

Medyumluk bir misyondur

Neo-spiritualist görüşe göre, medyumluk bir misyondur. Burada, insanlık topluluğunun evrimine hizmet yolunda kendisini feda edebilmeyi eylemsel olarak göze almış olmak zorunluluğu söz konusudur. Acaba herkes kendisini, içinde yaşadığı insanlık uğrunda feda etmek gücünü gösterebilir mi? Bu dile kolay gelir ama yapılması çok zor bir iştir. Dr. Ruhselman şöyle diyor: "Her isteyen, istediği anda bir müzisyen olamaz, bir mühendis, bir doktor sonuç olarak bir meslek sahibi olamaz. Bütün bunlar o meslekte yeterli ölçüde bilgisel derinliğe varıncaya ve ustalık sahibi oluncaya kadar geçirilmesi gereken bir sürü pratik hazırlıkları tamamlayıp, bunların başarılı sınav devrelerini atlattıktan sonra ancak mümkün olabilen şeylerdir. Böyle bir duruma girmiş olmayı da 'liyakat' kelimesiyle ifade ederler. Şu halde liyakat kazanmak, bir işi başarabilmek için gerekli olan güçleri elde etmek demektir ki, bu da ancak o güçleri insana kazandırıcı yollarda yapılacak işin önem ve kapsamı oranında uzun ve yorucu, sabır ve sebata bağlı bir çalışma ile elde edilebilen bir gelişim halidir."

1920'li yılların İrlandalı medyumu Kate Goligher, ilginç tezahürler ortaya koyuyordu. Konuyla ilgili araştırmacılar, Goligher'in dürüstlüğü konusunda aynı görüştedirler. O yıllarda çekilen bu fotoğrafta Goligher'den çıkan ektoplazma maddesinin, çivisiz, ahşap bir masayı iki ayağı üzerinde havaya kaldırdığı görülüyor (altta).

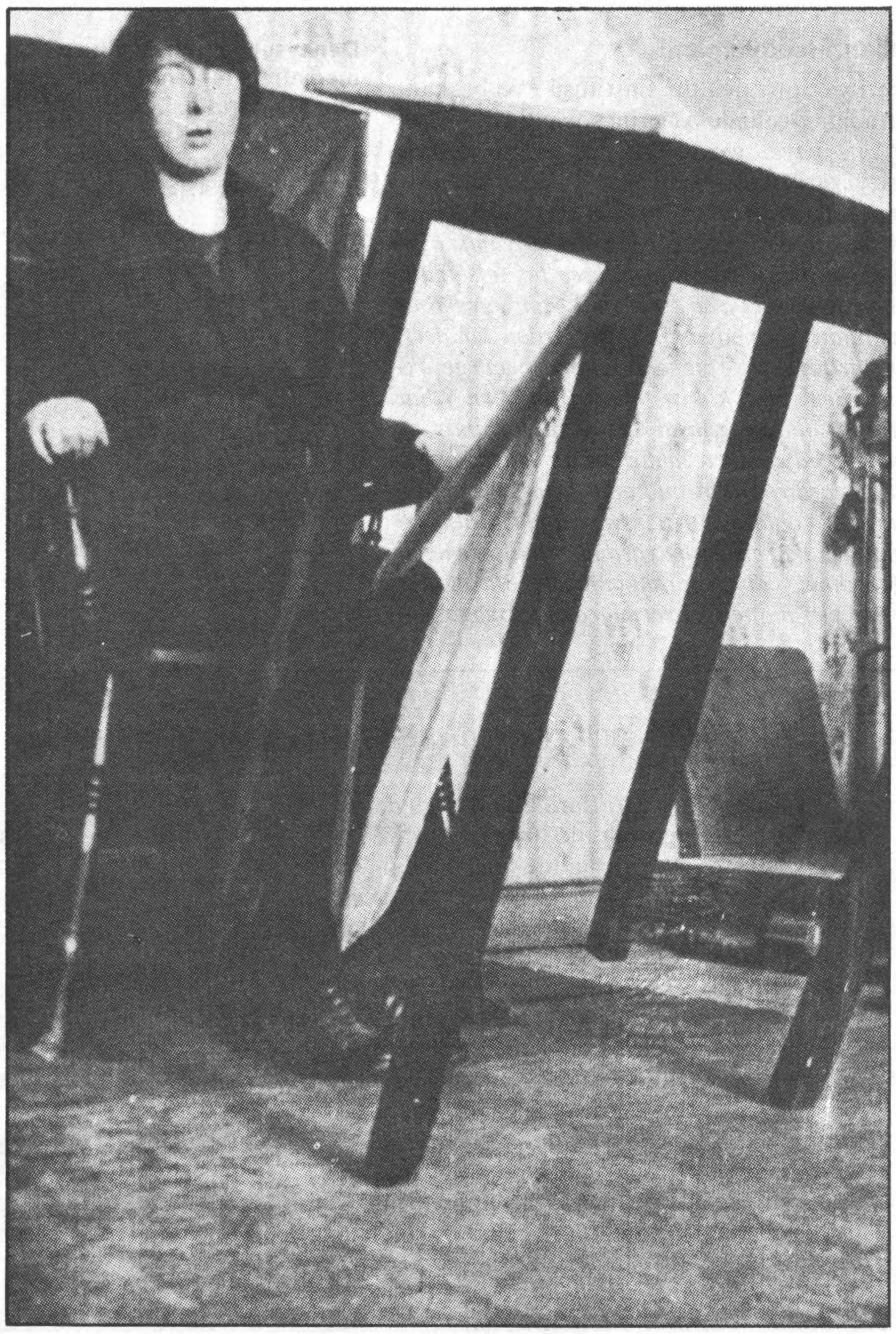

Deneysel spiritualizmin ve medyumluğun en önemli üç adı: Margaretta, Leah ve Kate Fox. Fox Kardeşler, spiritualizm tarihine, öbür dünya ile ilk ilişki kuran kişiler olarak geçtiler (üstte).

Yılların medyumları!

Brezilya Spirit Kültür Enstitüsü eski başkanlarından **Deolindo Amorim** şöyle diyor: *"Spiritizme gayet geniş bir felsefi bilgi gözüyle bakıyoruz. Bunun medyumik görünümü meselenin sadece deneysel yanıdır. Spiritizm deneysel faaliyetleri izleyen, öğretisel bir yapısı olan ve derin ahlaki kuralları içeren bir felsefedir. Onun deneysel ya da medyumik yanı son derece önemlidir ve medyumik unsurlardan bir ders, bir spiritüel yol ve bir sonuç alınması için gereklidir. Ben, birçok kişi tanırım ki, uzun yıllar düzenli olarak ruhsal celselere katılmış ve çeşitli medyumik tezahürler karşısında şaşırıp kalmışlardır. Fakat bu kadar uzun bir zamandan sonra onlara spiritizm hakkında ne biliyorsunuz ya da celselerde yaşamınıza ilişkin neler öğrendiniz, diye sorduğumuzda alacağımız cevap bir 'hiç'ten ibaret olacaktır. Bu, sadece kuru kuru birtakım yöntemlerle hareket etmenin ve herhangi bir derinlemesine incelemenin söz konusu olmadığı göstermelik medyumluğun doğal bir sonucudur. Oysa spiritizm bundan ibaret değildir. O başlı başına bir bilgidir, bir ışıktır. Çünkü spiritizm, ahlaki temelleri ile son derece geniş ve sağlam bir kâinat felsefesidir."*

Bu durumda, meselenin bu derin yanını yakalayamamış fakat sözde 'yılların medyumu' olanlar için pek fazla söylenecek şey kalmıyor.

Daha fazla bilgi için:
Medyomluk, Dr. Bedri Ruhselman, Gayret Kitabevi, 1951
Medyomluk ve Ruhsal Celseler, BAM, 1979
Medyomluk, Ergün Anıkdal, J. Lhomme ve E. Caslant, RM 1983

Medyumluğun gerçek anlamı

Aşağıdaki yazı "Dostlar Planı" adıyla mesajlar veren bir ruhsal varlıklar grubunun 9 Ağustos 1957 tarihinde verdiği bilgilerden alınmıştır:

"Medyum, ancak ve ancak, geçmiş hayatlarındaki gene kendi ruhsal melekelerini geliştirerek edinmiş olduğu bu duruma ulaşmıştır ve o, dünyadaki deneyimlerini başarıyla verip daha yüksek mertebelere ulaşabilmek için, içinden gelen ilhamları insanlara bildirmekle yükümlüdür. Bunda, ya doğrudan doğruya kendisinden veyahut da içinde bulunduğu sosyal düzenin kendisine sağladığı vasıtalardan istifade edilecektir.

Medyumun en büyük vazifesi, kendisine verilen ilhamları zaman ve mekân ne olursa olsun, asla vicdanının sesinden şaşmamak şartıyla insanlara duyurabilmesidir. Şayet bundan kendi ihmali yüzünden bir başarısızlığa uğrarsa yine kendi gelecekteki durumunu tayin eder. Fakat medyum, dış basınçlar nedeniyle bütün arzu ve özlemine rağmen bunları veremezse, bunda korkacak bir şey yoktur.

Kısaca bir cümle ile medyumun vazifelerini bir daha özetleyeyim: 'İçindeki yüksek bilgileri her türlü müşkülata göğüs gererek ve elindeki bütün olanakları kullanarak insanlığın yararına sunacak bir vasıtadır, medyum."

İzmir'de bir UFO'nun fotoğrafı çekildi

1985'in Ağustos ayında, İzmir'de bir UFO fotoğrafı çekildi. Yapılan araştırmalar sonucunda, fotoğrafta bir hile ya da bir bozukluk bulunamadı. Fotoğraf, Türkiye'de çekilen en iyi UFO fotoğraflarından biriydi. Erkan Sevinç, olayı inceledi.

1981 SONU VE 1982 yılı başlarında Türkiye' de görülmedik yoğunlukta UFO olayları yaşandı. Niğde,İstanbul, Adana ve İzmir, UFO'ların gözlendiği şehirlerin başında geliyorlardı. Bu kez, UFO'lar görenlerin ifadelerine göre, İzmir'de ortaya çıktılar. Geçen ağustos ayında, İzmir sırtlarında olayı gören, fotoğraflayan **Yaşar Yüksel** ile, İzmir temsilcimiz **Erkan Sevinç** görüştü:

Bilinmeyen: *"Bu tip konulara ilginiz eskiden beri var mı?"*

Yaşar Yüksel: "Bilmiyorum. İnsanın içinden gelen bir şey... Eski uygarlıkları, gizli konuları, açıklanamayan olayları ve sırları

çözebilmek ilginç bir şey... Sürekli okurum... Ama, size getirdiğim konu bir tesadüftü."

Bilinmeyen: *"O günü anlatır mısınız?"*

Yaşar Yüksel: "19 Ağustos 1985 akşamı, zannedersem saat 21.00 sıralarıydı. Evimizin bahçesinde ağabeyimle tavla oynuyorduk. Eşlerimiz de köşede çay içiyorlardı. Tavlaya dalmışız, hanımlarda bir telaş, bir heyecan... 'A, şuraya bak, ışık demeti geliyor!' dediler. Önce önemsemedim. Heyecanları artınca ağabeyimle ayağa fırladık. Bizim, tam karşımıza düşen Bornova'nın üst tarafındaki dağların üstüne doğru bir ışık demeti alçaldı. Sürekli nefes alıp verir gibi, daralıp genişliyordu. Seyre dalmıştım ki, eşimin fotoğraf makinesini kapıp geldiğini fark ettim. Bir poz orada çektim. Terasa çıkıp, bir poz da orada çektim. Biraz şehir ışıklarına karışmıştı, biraz da heyecandan makineyi sarsmıştım. Daha sonra resimler tam gördüğüm gibi çıkmadı. Cisim, nasıl boşlukta bir ampul parlarsa, öyle birdenbire ortaya çıktı. Bir süre olduğu yerde durdu, sonra hareket etti.. Bu hareket esnasında o gördüğümüz görüntünün sağ tarafında bir grilik meydana geldi. Bu pozu da çektim."

Bilinmeyen: *"Tek bir çizgi gibi miydi?"*

Yaşar Yüksel: "Çizgi değil, elipse benzer bir şey... Bir puro gibi örneğin. Mesafe çok uzak olduğu için net söyleyemiyorum. Altındağ'dan Bornova'nın üstü 10 km kadar vardır. Daha fazla da olabilir."

Bilinmeyen: *"Filmleri banyo ettirdiniz, karta bastırdınız. Bize getirmeden önce ne gibi incelemelerden geçirdiniz? Bunun bir UFO olduğundan emin miydiniz?"*

Yaşar Yüksel: "Basıldıktan sonra ilk önce, Ege Üniversitesi Astroloji Fakültesi'nde incelettirdim. Orada tam anlamıyla bir şey söyleyemediler. Sonra İstanbul'a gönderdim. Fotoğrafçıların oluşturduğu bir komisyona... Orada da ne olduğunu bilemediler. Sonra, filmler İngiltere'ye, Kodak Film Merkezi'ne gitti. Oradan gelen raporda filmde bir hile olmadığı, film lekesi olmadığı, bir görüntü olduğu ancak neye ait olduğunun anlaşılamadığı yazıyordu."

Bilinmeyen: *"O zaman olay açıklık kazanmıyor?"*

Yaşar Yüksel: "Ben olayı gördüğüm için eminim, ama bilimsel açıklamasını yaptıramadım. Kişiler, şimşek diyorlar, fabrikanın çıkardığı ışık olabilir diyorlar. Jet uçağının yansıması da olabilir, dediler. Ama, bunlar da asılsız çıktı. Çünkü, araştırdım o gün hiçbir askeri tatbikat olmamış, yani hiçbir jet uçağı uçuşu yok. O çevrede ışık verebilecek bir fabrika da yok. Meteoroloji de o gün havanın açık ve bulutsuz olduğunu söylüyor."

Çözülemeyen bilmece:

Anti maddenin gizemleri

Anti madde parçacıkları ya da anti madde âlemleri, gökbilimcileri ve evrenbilimcileri son yıllarda en çok düşündüren ilginç konulardan biri. Acaba bilim adamları anti maddenin gizemlerini çözebilecekler mi? Cem Çobanlı bu konuya ilişkin görüşleri derledi.

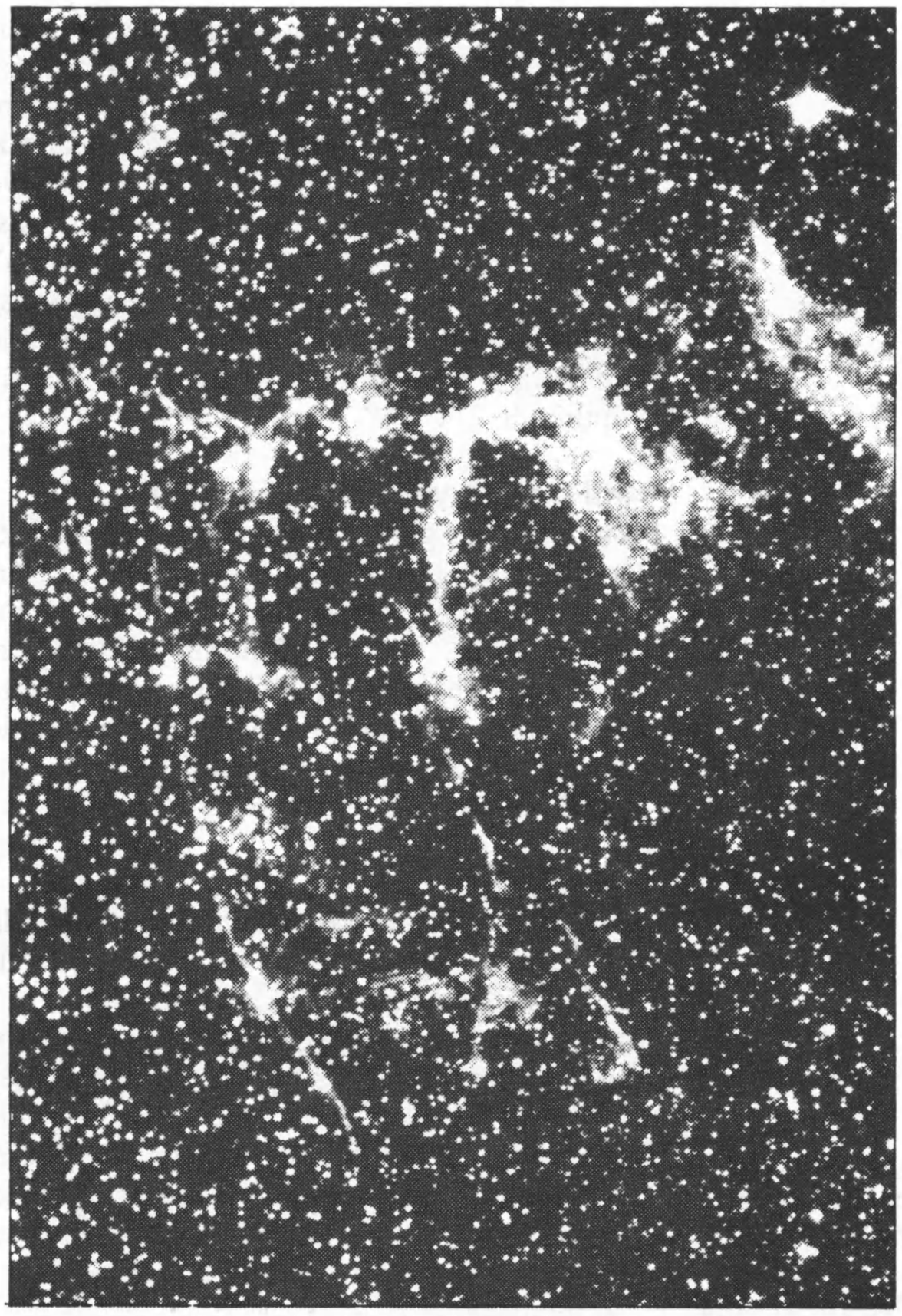

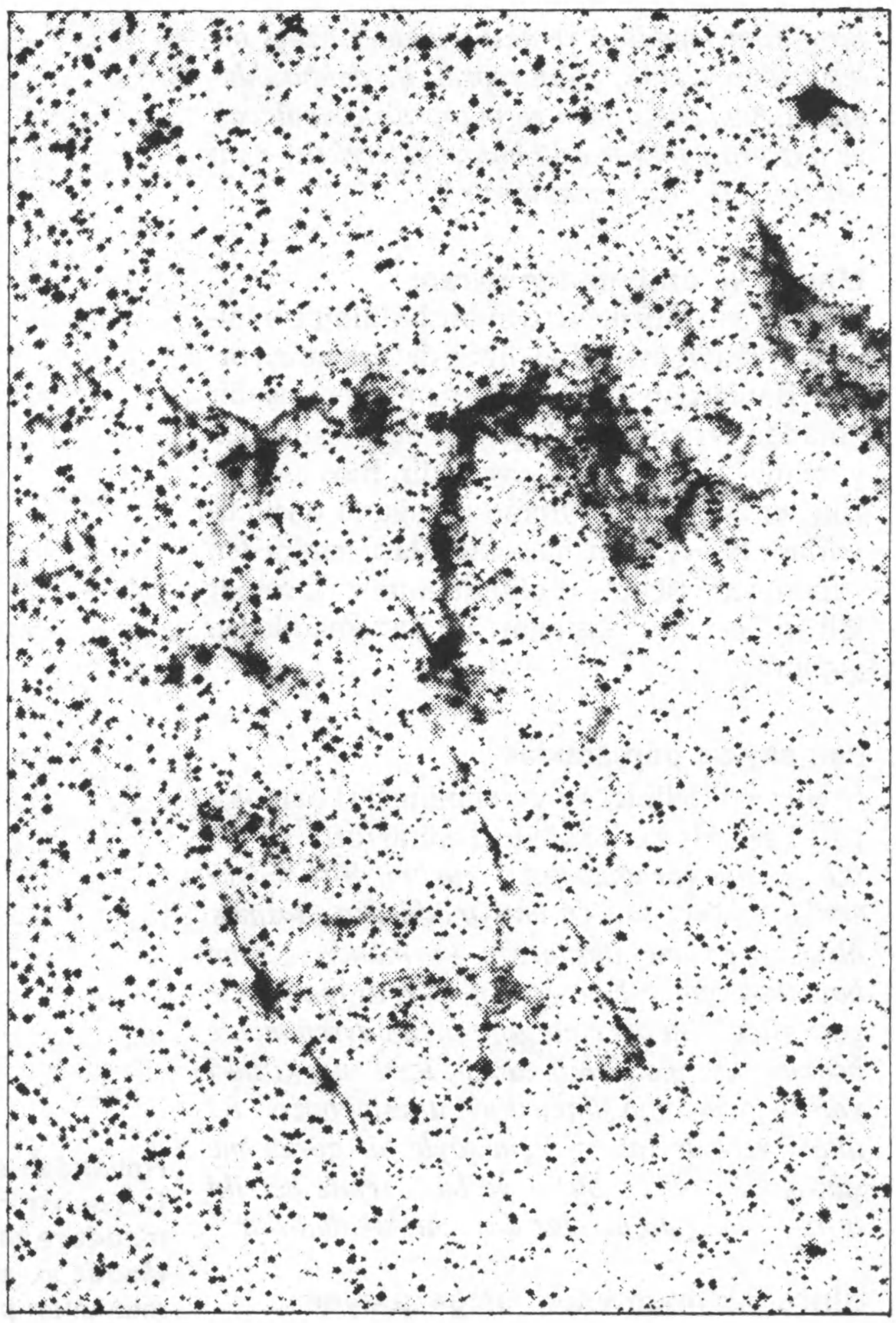

Bazı çağdaş astrofizikçiler, evreni, madde ve anti madde evreni şeklinde ikiye ayırarak düşünüyorlar. Acaba anti madde âlemlerindeki her şey bilinen maddenin tam tersi mi (üstte)?

BUGÜN YERYÜZÜNDEKİ mevcut tüm kıtaların keşfedildiğini büyük bir rahatlıkla söyleyebiliriz. Fakat aynı şekilde evrendeki tüm madde türlerini de tanıdığımızı ya da bildiğimizi iddia edebilir miyiz? Akıl ve mantık bu sorunun cevabının "hayır" olması gerektiğini söylüyor. Çünkü maddenin keşfedilmemiş ve kullanılmamış özelliklerinin listesini sonsuza kadar uzatmak mümkün gibi görünüyor.

2500 yıl önce atom teorisi

Uzun yıllar, maddenin en küçük yapıtaşı olarak kabul edilen atom ile ilgili ilk görüşleri ortaya atan kişinin **Demokritus** (yaklaşık 2500 yıl önce) olduğu biliniyor. Bu temel bilgiyi ona aşılayan kişinin ise Fenikeli **Moskos** olduğu sanılıyor. Moskos'un atom anlayışı bugünkü görüşlere çok daha yakındı. Çünkü o atom çekirdeğinin parçalanabileceğinin üzerinde duruyordu. Nitekim atomun yeni parçacıkları sürekli olarak keşfedildikçe Moskos'un atom görüşlerinin de doğrulandığı görüldü.

İlk anti madde bulgusu keşfediliyor

20.yüzyılın başlarında İngiliz fizikçi **Ernest Rutherford** (1871-1937), atom konusundaki çalışmalarıyla bu alandaki ilk çağdaş bilimsel adımı attı. Protonların ve nötronların da keşfedilmesiyle Demokritus'un ya da Moskos'un "atom"u oldukça karışık bir yapıya bürünmüştü. 1920'lerin sonlarında artık fizikçiler tüm maddelerin birbirlerinden farklı bazı parçacıklardan oluştuğunu anlamaya başlamışlardı.

1932'de Amerikalı genç bir araştırmacı olan **Carl DavidAnderson** California Teknoloji Enstitüsü'nde yaptığı çalışmalarda, elektron ile eşdeğerde bir kütlesi olan, negatif yük yerine pozitif yüklü yeni bir parçacık keşfettiğini açıkladı. Bu yeni parçacığa "pozitron" adını verdi. Böylece ilk madde-anti madde tartışmaları da başlamış oldu. 4 yıl sonra, anti maddenin bu ilk bulgusu Anderson'a Nobel Fizik Ödülü'nü kazandırdı.

Çarpışınca yok oluyorlar

Daha sonraki araştırmalar gösterdi ki, pozitron bir özelliği dışında tıpkı pozitif bir elektrondan beklenebilen davranışları gösteriyordu. Bir pozitron adi bir elektron ile çarpıştığında, ikisi de "yok olma" adı verilen mikroskopik bir patlama ile kayboluyor ve tüm bu parçacıkların enerjisi X ışınına dönüşüyordu. Araştırmacı-bilim adamı **James Trefil**'e göre bu yok olma olayı basit bir örnekle şöyle tasarlanabilir: *"Bu olay düz bir arazide toprağı kazarak toprak çıkarma işlemine benzer. İş bittiğinde bir yanda bir yığın toprak, diğer yanda ise bir çukur oluşmuştur.*

Bu durum maddeye ve anti maddeye özdeş bir durumdur. Çukur, yığın toprak ile doldurulduğunda, hem çukur hem yığın toprak kaybolacak ve düz arazi tekrar eski haline gelecektir. Yani her ikisi de yok olacaklardır."

Madde ve anti madde evreni

Çağdaş astro-fizikçilerden bir bölümü evrenimizi "iki ayrı evren" şeklinde değerlendiriyorlar. Bunlardan biri maddeden yapılmış bir "madde evreni"dir. Diğeri ise anti maddeden yapılmış "anti madde" evrenidir. Bazı astrofizikçiler ise tek bir evrenin olduğunu düşünüyorlar. Bu evrenin bazı kısımları maddeden yapılmıştır (içinde bulunduğumuz kısımlar gibi), diğer bazı kısımları ise anti maddeden yapılmıştır.

Eşit sayıda parçacıklar

İngiliz gökbilimci ve evrenbilimci (kozmolojist) **Fred Hoyle** ise şöyle düşünüyor: *"Bir an iki evrenin varlığını kabul edelim. Biri sadece madde, diğeri sadece anti maddeden oluşmuş olsun. Ve yine düşünelim ki madde zaman boyutları içinde bize göre ileri, anti madde ise geri gitsin. Bu duruma göre bizim evrenimizde baskın olan maddenin zaman içerisindeki ileri yolculuğu evrenin simetrikliği ilkesini bozar. Bu ilkeyi yerinde tutmak için şöyle bir görüş öne sürülebilir: Evren birdir ve bu evrende her iki türden olan parçacıklar da aynı sayıdadırlar."*

Birleştiklerinde enerji açığa çıkıyor

Bu önerinin ışığında denilebilir ki, anti madde türünden parçacıklar şu an evrenimizde bulunmalıdır. Ama neresinde, hangi kesiminde? Bu konuda üç görüş vardır: Birincisi Hoyle tarafından öneriliyor. Buna göre madde ve anti madde türünden parçacıklar yıldızlararası uzayda aynı sayıda üretilmeli ve bulunmalıdır. Bu durumda yıldızlararası uzayda bu tür bir "madde-anti madde çorbası" parçacık çiftlerinin birleşip enerjiye dönüşmesinden ötürü çok şiddetli bir şekilde ışımalıdır. Böyle bir gözlem ise henüz yapılmadı.

Anti madde yakınımızda olabilir

İkinci görüşe göre ise, galaksilerin çekirdekleri ile kabuklarını oluşturan yıldız kütleleri böyle zıt türden parçacıklardan oluşabilir. Bu öneriye göre, eğer galaksilerin çekirdekleri maddeden oluşuyorsa, onu çevreleyen yıldızlar ise anti maddeden oluşmalıdır. O halde Samanyolu Galaksisi'nde anti madde var demektir.

Bölük evren

Anti maddenin uzaydaki dağılımı konusunda öne sürülen üçüncü görüş ise, madde ve anti madde türünden parçacıkların, oluşumlarından sonra meydana getirdikleri galaksilerin birtakım güçlerin etkisiyle evrenin ücra köşelerine sürüldükleri şeklindedir. Bu tür bir evrene "bölük evren" gözüyle de bakılabilir. Yani bir evrenin bir ucunda, diğer ucundaki oluşumlara paralel oluşumlar söz konusu olmalıdır.

Big Bang'in hemen ardından...

1950'lerde ve 1960'larda uzayın, bir bütün ola-

Hollandalı sanatçı Mauritz C. Escher'in madde ve anti maddeye bir yaklaşımı. Madde ve anti madde ayrı mekânları paylaşıyorlar ama bir araya geldiklerinde her ikisi de yok oluyor (altta).

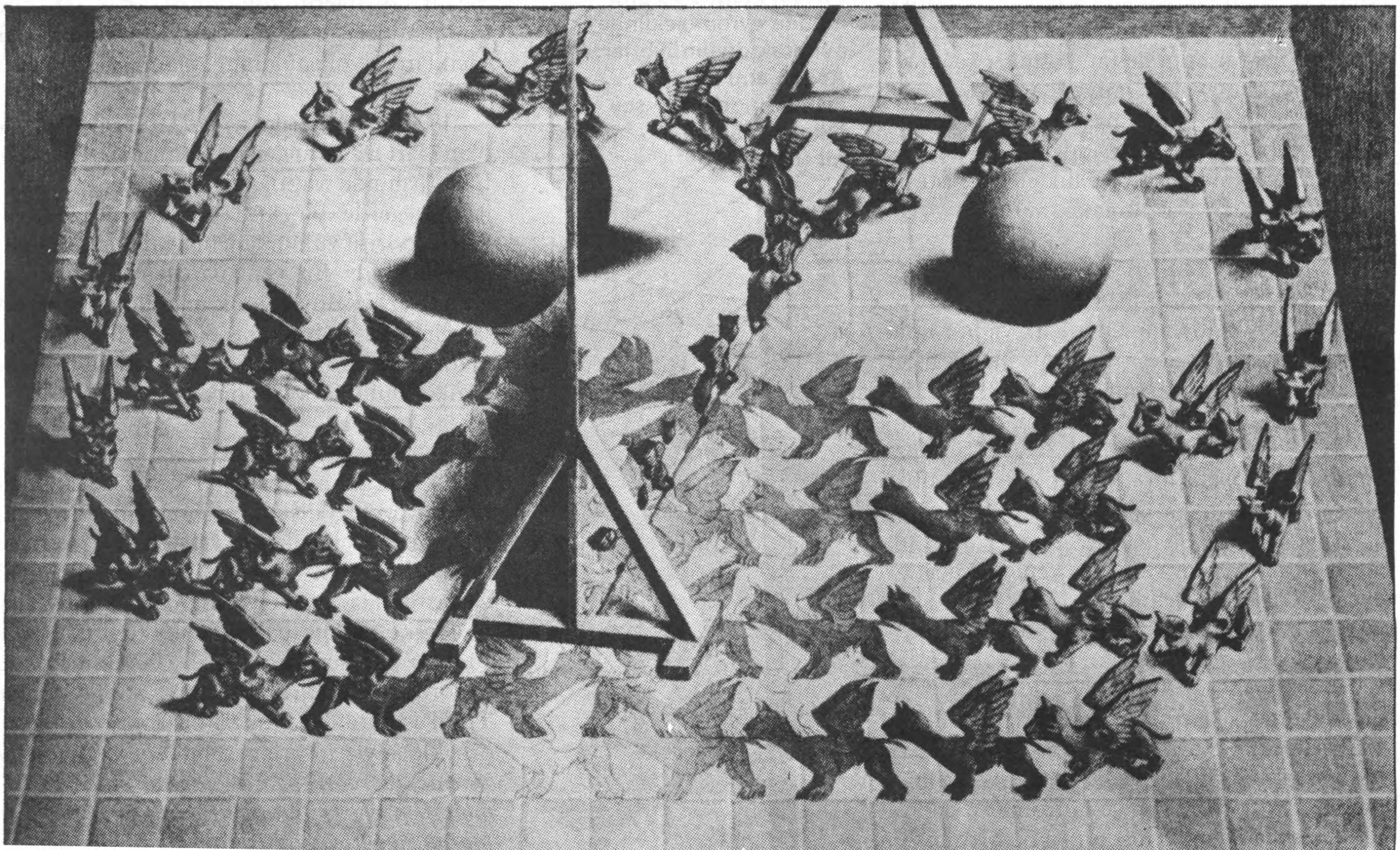

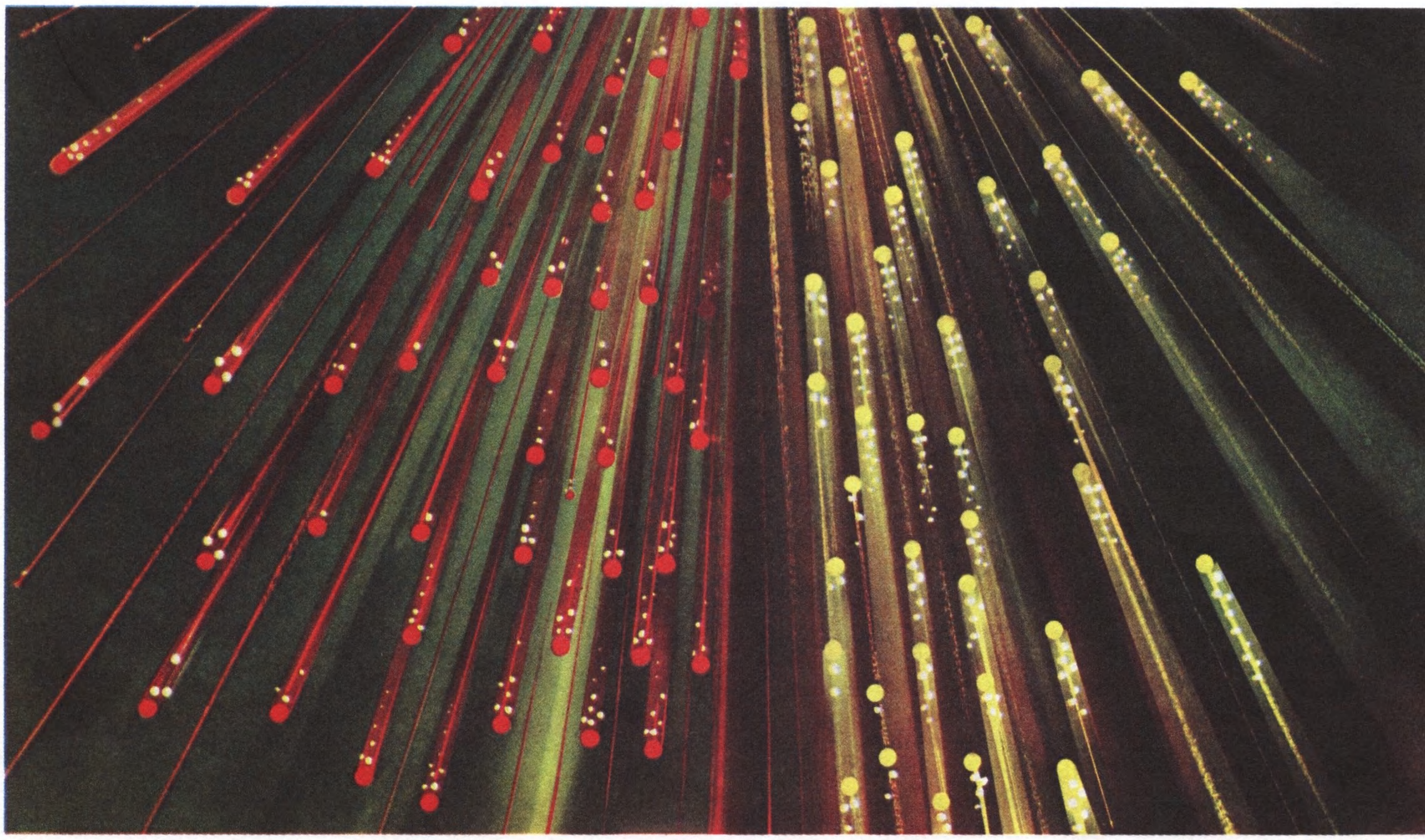

rak, madde kadar anti madde de içerdiği, fakat bilinmeyen birtakım kozmik olayların madde ve anti madde adalarını birbirinden ayırdığı düşüncesi bilim çevrelerinde oldukça yaygındı. Bu "bölük evren" ya da "ayrılmış evren" teorisini destekleyen bilim adamları, Big Bang'i (büyük patlama - evrenin ilk oluşumu) izleyen ilk mikro saniye içerisinde, bazı bölgelerin daha fazla madde, bazı bölgelerin de daha fazla anti madde ile dolduğunu düşünüyorlardı. Bu kişilere göre aynı süreç sırasında madde ve anti madde parçacıklarının miktarları da birbirine eşitti.•

Birbirlerini yok ederler

Sözgelimi, evrenin bir bölgesinde 1001 adet madde ve 1000 adet de anti madde olsun. Binlik iki grubun her parçası bir araya gelecek ve birbirlerini yok edeceklerdir. Geriye ise sadece 1 madde parçası kalacaktır. Biz bu bölgeye Bing Bang'den çok sonra bakacak olursak, burada madde dünyalarının egemen olduğu sonucuna varacağız. Bu ise galaktik ölçülerde, galaksimizin nasıl oluştuğunu bize açıklayacaktır. Kuşkusuz bu durum, evrenin, 1001 adet anti madde ve 1000 adet madde parçasının yer aldığı diğer yöreleri için de söz konusu olabilir.

Her şeyin tersi bir dünya

İnsanoğlu karmakarışık anti madde dünyasına açılan kapıyı, ancak yeni açmaya başladı. Onun ardında neler bulacaktır? Evrenin sonsuzluğu içerisinde anti âlemler, anti galaksiler, anti yıldızlar ve anti gezegenler gerçekten var olabilir. Bu anti dünyalar üzerinde bir olasılıkla anti hayvanlar ve anti insanlar da bulunabilir. Bizimkinin zıttı olan bir anti dünyaya gitmek, eğlendirici ve düşündürücü olacaktır. Biz burada geriye yürüdüğümüz zaman orada ileri yürürüz. Oradaki her şey buradakinin tersi olacağına göre, orada herhalde kötülük yerine iyilik, savaş yerine de barış hüküm sürüyordur.

Anti madde tartışması ilk kez 1932'de ortaya atıldı. Bu tarihte Amerikalı araştırmacı C. D. Anderson, pozitif yüklü yeni bir parçacık bulduğunu açıkladı. Bu yeni parçacığa pozitron adı verildi (üstte). Bu buluşu Anderson'a Nobel ödülü kazandırdı.

Ölüm anında fizik bedenden ayrılıyor:

İnsanın ikinci bedeni

Ölüm ve ötesi yüzyıllardır hemen her düzeyde insanın ilgisini çeken bir konu ve kesinlikle kaçınılmaz bir doğa yasası olarak kabul ediliyor. Rıza Emiroğlu, aşağıdaki yazısında, ölümden sonraki yaşam hakkında sanıldığından daha fazla bilgiler olduğunu öne sürüyor.

ÖLÜM, TARİH BOYUNCA insanın ürktüğü, çekindiği, gerektiğinde düştüğü çözümsüz bunalımlardan bir kaçış yolu olarak gördüğü, ya da elinde bulunan maddesel olanaklardan kopmasına yol açacak, kendisini dünyasal zevklerden söküp atacak, düşünmek dahi istemediği bir, kâbus, ama yine de kaçınılmaz olduğunu kabul ettiği bir sonuçtur. Ancak, bu ölçülerdeki zıt yaklaşımlara rağmen insanoğlu, ölüm olayıyla daima ilgilenmiş, gizlerini araştırmış, ölümsüzlüğü aramış ya da sonucu mümkün olduğu kadar geciktirebilecek çareleri bulmaya çalışmıştır.

Günümüzde ise ölüm olayı artık bilimsel araştırma alanına girdi. Konu, çok sayıda bilim adamı tarafından inceleniyor, değişik yöntemlerle ölüm gizinin ardındaki gerçeklere ulaşılmaya ve ölümden sonra başka bir hayatın olasılıkları ortaya konmaya çalışılıyor.

Ölümün fiziksel anlamı

Insanın fiziksel bedeni gerçekte trilyonlarca hücrenin düzenli ve uyumlu bir organizasyon içindeki dengeli birlikteliğinden oluşur. Bu hücreler sürekli olarak yenilenir ve ölen hücrelerin yerine yeni hücreler gelir. Her saniye milyonlarca hücre ölür. Gençlikte beden, kaybettiği oranda yeni hücre üretebilir. Ancak, ileri yaşlarda bedenin hücre sayısında azalma başlar. Beyin hücreleri belirli bir yaştan sonra yenilenmezler. Daha ileri yaşlarda kaybedilen hücre oranı gitgide artar ve sağlam hücre sayısı azalır. Böylece yaşam, yavaş yavaş dengesini kaybeder, bedenin ahenkliliği ve düzeni bozulmaya yüz tutar. Bu, ölüme doğru giden bir süreçtir. En sonunda ise o organizma için ölümcül aşama gelir ve canlı ölür.

Ölümün belirtileri ve gerçekleşmesi

Bir organizma için ve özellikle en karmaşık organizmalardan biri olan insan için ölüm anının tam olarak saptanması tartışmalı bir durumdadır. Ölüm anının tam ve kesin saptanması için değişik yöntemler uygulanıyor. Ölen bir kişide klasik olarak birtakım belirtilerin olduğu kabul ediliyor. Ölüm araştırmalarının (tanatoloji) ifade ettiği şekliyle ölüm öncesinde bir can çekişme (agoni) devresi vardır. Ani ölümlerde agoni safhası kısa, kronik

hastalıklardan ölümlerde ise saatlerce ve hatta günlerce sürebilmektedir. Ölüm belirtilerinin başlıcaları ise şöyledir: Deri solgunlaşır ve esnekliğini kaybeder. Gözde, retinanın damarlarında kan dolaşımının durduğu görülür. Kaslar gerilimlerini kaybeder ve şişkin kısımlar gittikçe yassılaşır. Solunum durur. Nabız kaybolur. Ceset gitgide soğuyarak çevre ısısı derecesine düşmeye başlar. Ölümden 2-3 saat sonra kas liflerinin katılaşması nedeniyle de ölüm sertliği başlar.

Yüzyıllardır çeşitli inanç sistemlerinde, insanın ikinci bir bedeni daha olduğuna ilişkin çeşitli yaklaşımlar var. Kimileri bu ikinci bedeni "ruh" diye adlandırıyor, kimileri de bunun ruh olamayacağını, fizik bedenden daha değişik bir maddi yapıda olan "astral beden" olduğunu öne sürüyorlar. Fakat bunların tümündeki ortak yan, bu eş bedenin ölümle bedeni terk etmesi görüşüdür (solda).

Ölümün tanımı

Tüm bu belirtilere rağmen ölüm anının kesin olarak saptanması olanaksız görünüyor. "Yalancı ölüm" (mort apparente) olaylarının dışında kesin olarak öldüğü kabul edilen birçok kişinin, bir süre sonra dirildiği biliniyor. Gerçekte, ölümün kesin bir tanımı yapılamıyor. **Lyall Watson**'ın **Ölüm Yanılgısı** adlı kitabında aktardığı bilgiye göre, Moskova'daki Deneysel Reanimasyon Fizyolojisi Laboratuvarı'nın ölüm tanımı şöyledir: *"Bilinç, refleksler, solunum ve kalp atışları gibi tüm dış yaşam belirtilerinin son bulduğu, ama bir bütün olarak organizmanın henüz ölmediği, dokulardaki metabolik süreçlerin devam ettiği ve belirli koşullar altında bütün fonksiyonların yeniden başlatılabileceği bir durum."*

İnsan ve yapısı üzerine yapılan çağdaş araştırmalar açısından ölüm sırasında bedenin fizik olarak çözülmesi ve bozulması ancak bir sonuç olarak görülmektedir. Buraya kadar sözü edilen olgular, ölümün sadece dış görünüşü ve fiziksel düzeydeki anlatımıdır. Ancak gerçekte, ölüm anında bu dış görünüşün dışında, fizik bedenden ayrı olarak birtakım ilginç, karmaşık ve henüz birçok noktası açıklanmayı bekleyen bazı olaylar ve değişimler de bulunmaktadır.

İkinci beden kavramı

Çağlar boyunca birçok dinsel ve okült öğretide insanın görünen fizik bedeni dışında görünmeyen ve öldükten sonra da varlığını sürdüren başka bir bedeni daha olduğu söylenmiştir. Çoğu düşünür de bu tür bir ikinci bedenin varlığından söz etmişlerdir. "Astral" "eterik", "duble" ve benzeri adlar takılan bu ikinci beden, oldukça yaygın olarak, "ruh" diye de adlandırılmaktadır.

Zamanında bilim adamları tarafından efsane olarak kabul edilen ve üzerinde pek durulmayan bu gerçek, günümüzde bilimsel olarak saptanmış ve fotoğrafları bile çekilebilmiştir. Uzun yıllar boyunca araştırmacılar, yüksek frekanslı elektrik akımına yerleştirilen insan bedeninden yayılan parlak ışığı araştırıyorlardı. Özellikle Sovyetler Birliği'nde, canlılarda bir tür "kalıp enerji"nin, başka bir deyişle bir tür "enerji beden"in varlığına ilişkin bazı kanıtlar elde edilmişti. Neydi bu enerji beden? Nereden kaynaklanıyordu?

Kirlian fotoğraf tekniği

1940 yıllarında Sovyet vatandaşları **Semyon** ve eşi **Valentina Kirlian**'lar, yüksek frekans alanı içindeki canlı organizmalar üzerinde kendi geliştirdikleri yöntemlerle çalışmaya başladılar. Kirlian ekibi, yıllar süren çalışmaların sonucunda insan, hayvan, bitki ve tüm canlıları kuşatan bu enerji alanının fotoğraflarını çekmeyi başardılar. Bu icatları, hastanede yaptıkları bir gözlem sayesinde olmuştu. Bir hasta üzerinde uygulanan şok tedavisi sırasında cam elektrotlar aracılığıyla, hastanın

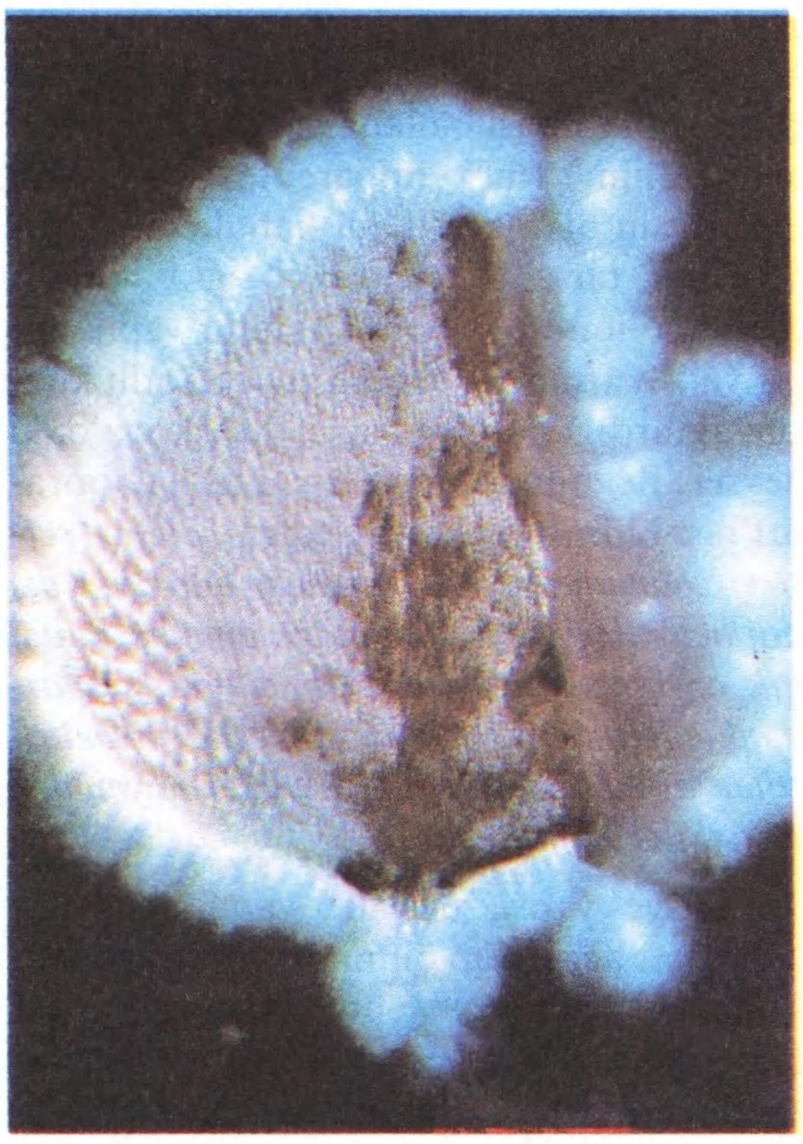

Canlı yaprağın, Kirlian tekniğiyle çekilmiş fotoğrafında, çevresinde rengârenk ışıklı haleler görülmekte ve bu, yaprağın canlılığı süresince devam etmektedir (solda).

Yaprağın bir kısmı koparıldıktan hemen sonra, aynı fotoğraf tekniğiyle yapılan çekimlerde, yaprak tam görünmektedir. Ancak bir süre sonra kopan kısma ait ışıklı bölge yavaşça kaybolmakta ve o bölge canlılığını yitirmektedir (sağda).

cildi üzerinde şerare atlıyordu. Bundan esinlenen Semyon Kirlian, cihazı evinde kurarak ilk denemeyi kendi üzerinde yaptı. Deneme sırasında hafif bir elektrik şoku ile birlikte mavi bir şerare görmüş, fotoğraf plakasını banyo ettiği zaman da, parmağının siluetini elde etmişti. Parmağından çıkan alev alev ışımalar bu ilk fotoğrafta açıkça görülüyordu.

Bu tekniğe, mucitlerinin isimlerine atfen "Kirlian Fotoğrafçılığı Tekniği" deniliyor. O zamandan beri Kirlian kamerasının bütün SSCB'deki üniversite ve araştırma enstitülerinde kullanıldığı biliniyor. 1968'de **V. Inyushin, V. Grishchenko, N. Vorobev, N. Shouiski, N. Fedorova** ve **F. Gibadulin** adlı doktorlar, ortak bir bildiride şöyle demişlerdi: *"Bütün canlıların, sadece atom ve moleküllerinden yapılmış olan bir fizik bedenleri değil, aynı zamanda bir de, bunun kopyası olan enerji bedenleri vardır."* Bu ikinci bedene "Biyoplazmik Beden" adını vermişlerdi.

Biyoplazmik beden ve canlılık kavramı

Bitkiler üzerinde yapılan çalışmalarda solgun, kurumak üzere bulunan bir yaprak ile dalından yeni koparılan bir yaprağın çevreye yaydıkları ışıma arasında büyük fark olduğu gözlenmiştir. Dalından yeni koparılan bir yaprağın arka arkaya çekilen fotoğraflarında, ışımaların sürekli olarak değiştiği görülmektedir. Ölü yaprakta ise hiçbir ışıma bulunmamaktadır. Yani canlılığın yok olmasıyla bu ışıma da, ona bağımlı olarak yavaş yavaş yok olmaktadır. Bir kısmı koparılan yaprağın çekilen fotoğraflarında ise kopan kısım tam olarak görülmekte, ancak bir süre sonra bu kısma ait enerjik alan kaybolmaktadır. Canlılar yavaş yavaş ölürken, biyoplazmik bedenin kıvılcım ve alevleri dışa doğru fırlamakta ve sonra kaybolmaktadır. Sovyetler, bu çalışmalarıyla ölüm sonrası yaşama âdeta sondaj yapmaktadırlar.

Biyoplazmik beden ve ikinci beden

Bazı bilim adamları ise Kirlian Fotoğrafçılığı ile elde edilen tüm verilerin bir "biyo-aura"nın varlığını ortaya koyduğunu ancak bu auranın (halenin) ikinci beden olduğu kabul edilen "duble" olamayacağını söylüyorlar. İngiliz Dr. **Robert Crookall**'a göre biyoplazmik aura, duble değil, en iyi tahminle duble ile fizik beden arasındaki bir ara maddedir.

Var olan bir gerçek ise görülen bu enerjik alanın, yüzyıllardır, eski Mısır dahil, tüm köklü kültürlerde geçen ve Batılı ressamların, azizlerin çevresinde çizdikleri haleler ile tasvir ettikleri aura ile büyük bir benzerlik taşımasıdır. Bir olasılıkla bu, yüzyılların efsanesinin bilimsel bir yolla kanıtlanmasıdır. Aynı zamanda bu, durugörü yeteneği olan hassas kişilerin, insanların çevrelerinde gördüklerini söyledikleri auranın ta kendisidir.

Eski Mısır'ın Ölüler Tanrısı Anubis, bir mumyalama işlemi sırasında cesedin yanında görülmektedir (solda).

Durugörü medyumluğu ve insan aurası

Gerçekten de durugörü yeteneğine sahip medyumlar insanların çevrelerinde gördükleri bu

renkli auranın, aynen yukarıda değinildiği gibi hastalık ve sıkıntılı durumlarda renk değiştirdiğini, farklılaştığını belirtmektedirler. Hatta bu auradan insanın kişilik yapısını, karakterini dahi anlayabilmektedirler. Bu tür hassas kişilerin, ölmek üzere olan insanlar üzerinde yaptıkları gözlemler ise son derece ilginç ve açıklayıcıdır. Gördüklerinin incelenmesi ve değerlendirilmesi gerekmektedir. Gözlemlerden çıkan sonuçlara göre, normalde canlılarda var olan enerjik beden, ölüm anında fizik bedenden ayrılmakta ve beden dışında bilinçli bir şekilde hareket edebilmektedir. Âdeta fizik bedenin ölmesiyle ikinci beden, hayatiyet kazanmaktadır.

A.J. Davis'in gözlemi

Ünlü Amerikalı durugörü medyumu **Andrew Jackson Davis**'in, bir kadının ölümü ile ilgili gözlemi şöyledir: *"Kadında, canın çıkış sırasında bedeninin beyin kısmında meydana gelen ve her an artmakta olan güçlü bir yoğunlaşma beliriyordu. Yoğunlaşan bu şey çırpınmalar azaldıkça ve bedendeki sarılık arttıkça, parlak ve ışık saçan bir hal alıyordu. Can çekişme sırasında görülen bu çırpınışların, çekilen acı ile herhangi bir ilgisi olmayıp, ruh tarafından hissedilmezler. Bunlar tamamıyla organik olan birtakım hareketlerdir. Ölüm anı yaklaştıkça bedenin organları, boşalan torbalar gibi birer birer yatağa seriliyor, buna karşılık hastadan ayrı olarak, esiri (ruhsal) bir bedenin oluşumu tamamlanıyordu. Can çekişen hastadan ilk kurtulan, esiri bedenin baş kısmı oldu ve yavaş yavaş diğer kısımları da ayrılarak tam ruhsal bir beden olarak kadının başucunda ayakta durdu. Bu iki bedeni birbirine, göbeklerinden, 'hayat bağı' dediğimiz, parlak bir kordon bağlıyordu. Bu kordon kopunca bir parçası cesette kaldı. Herhalde cesedin derhal bozulmasına engel olan budur. Kadının ruhsal bedeni serbestliğe yavaş yavaş alıştı ve birdenbire ne yapacağını kestirmiş gibi harekete geçerek evden çıktı. Yeni gök yolcusunu, ruhlar âleminden gelen, iki dost ruh karşıladılar. Her üçünün edalı bir şekilde ve bir dağ yamacını tırmanır gibi bulutlara basarak hafif eğik bir şekilde yükseldiklerini gördüm ve onları gözden kaybedinceye kadar arkalarından baktım."*

Yalnızca birini almakla yetindiğimiz böylesi gözlemlerın ortak noktaları, ölen kişinin bedeninden çıkan bulutumsu bir madde, bu maddenin bedene benzer şekilde görünümü, bedene ruhsal bir kordonla bağlı olması ve kordonun kopmasıyla ruhsal bedenin kendiyolunda gitmesi şeklinde sıralanmaktadır.

Ölüm karşısında tavırlanış

Psikolojik açıdan ölüm karşısındaki tavırlanış ve ölümü değerlendirme, kişiden kişiye değişiyor. Kişinin değişik farklı dönemlerinde farklı şekillerde ve boyutlarda oluyor. Gençlikte ölüme karşı kayıtsız kalan, önem vermeyen bir kişinin bilincinde ölüm fikri ileri yaşlarda yavaş yavaş kavram olarak yer etmeye başlar. Buna karşı tavırlanış ise kişinin zihinsel evrim düzeyine bağımlı olmak üzere farklı şekillerde olmaktadır. Kimisi bu kaçınılmaz sonu bilgece karşılar ve doğum kadar doğal olan bu süreci araştırıcı bir yaklaşımla değerlendirir. Bu tür kişiler genellikle, yaşamları boyunca kendilerinden başkaları için yaşamış, dünyayla herhangi sıkı bir maddi bağı ve kaybedecek maddi hiçbir şeyleri bulunmayanlardır. Bunların ölümleri son derece rahattır, korkusuzcadır.

Diğer bir kısım ise yaşamın tek amacının "dünyaya kazık çakmak" olduğunu düşünüp, bir gün bırakmak zorunda kalacakları servetlerine servet katmak üzere yaşayan kişilerdir. Bunların ölümleri ise gerçekten çok ıstıraplı ve acıklı olmaktadır.

Bu eski Mısır kabartmasında, ölünün ruhunun bir kuş şeklinde bedenden ayrıldığı temsil edilmektedir (üstte).

Ölümle karşılaşanların hissettikleri

Ölümü bilinçli bir şekilde değerlendirmenin dışında, ani ölümcül kazalara uğrayan kişiler ise, kaza anında kendilerini çok rahat ve huzurlu hissettiklerini söylüyorlar. Lyall Watson, Ölüm Yanılgısı adlı kitabında, böyle anlarda, geçmişteki anıların canlandığını ve insanın tüm yaşamının bir film şeridi gibi gözünün önünden geçtiğinden söz eder. Watson şöyle sürdürüyor: *"Anılar, yerlerini son derece mistik bir ruh haline bırakarak yok olmaktadır. Komaya giren hastabakıcı, vecit içinde Tac Mahal'in bir resmini seyretmekte olduğunu hatırlamakta, uçuruma yuvarlanan bir dağcı ise, anılarını şöyle anlatmaktadır: 'Bedenim kayalara çarparak ezilip parçalanıyordu, ancak bilincim bu fiziksel yara ve acılardan bütünüyle bağımsızdı, onları hissetmiyordu bile.' "*

Bilinmeyen AKTÜALİTE

UZAY YÜRÜYÜŞÜNÜN YILDÖNÜMÜ

3 Haziran 1964'te astronot **Edward White,** ilk uzay yürüyüşünü gerçekleştirmişti. Kendisi, uzayda yürüyen ilk Amerikalı astronottu. 20 yıl sonra, bir diğer Amerikalı astronot olan **James McDivit** bu olayın anısına olayı tekrarladı. O zaman, White, uzay aracının dışında 21 dakika kalabilmişti. Ayrıca, 20 yıl önce astronotlar, hava alabilmek için, uzay aracına bağlı kalmak zorundaydılar.

Bugün, Uzaymekiği astronotları, kendi özel aygıtları ile solunum yapabiliyorlar ve saatlerce aracın yörüngesinde dolaşabiliyorlar. İlk uzay yürüyüşünü sağlayan *Gemini Uzay Projesi,* Ay'a insan inişini sağlayan *Apollo Projesi*'nin temeli olmuştu. Ne yazık ki, ilk yürüyen astronot olan White, Apollo çalışmaları sırasında olan bir kaza sonucunda öldü.

NASA SPACE REPORT

TONOZ TÜPÜ

Mucit **Selahattin Tonoz,** yeni buluşu sayesinde, insanların, günümüzde giderek artan hava kirliliğinden etkilenmemelerinin mümkün olacağını belirtiyor. Tonoz, bu amaçla geliştirdiği alete "Tonoz Tüpü" adını veriyor.

Tonoz Tüpü, herkesin kolaylıkla kullanabileceği bir araç. İnsanların sisten, egzoz gazlarından, kısacası insan sağlığı için zararlı olan hava kirliliğinden % 50 - % 60 oranında kurtulmalarını öngörüyor. Tonoz Tüpü 10 ya da 15 cm uzunluğunda metal ya da sert plastikten oluşan bir silindir ve içerisindeki basit bir filtre sisteminden ibaret. Silindirin burna intibak edecek kısmı yumuşak bir maddeden (plastik ya da kauçuk) yapılabilir. Gövde ise krom sac ya da sert plastikten oluşabilir. Silindirin içerisine konulacak ve filtre işlevi görecek maddeler ise kâğıt mendil ya da kâğıt peçetedir.

Tonoz, şöyle diyor: *"Kâğıt mendil ya da peçete hafifçe nemlendirilmelidir. Hatta birkaç damla esans da eklenebilir. Bu durumda pis koku, sigara ya da egzoz dumanı yerine büyük ölçüde temiz hava solumuş oluruz. Hem de güzel kokulu temiz hava. Bu buluşumun esası, tıpkı sigaranın zararlarını kısmen önlemek amacıyla üretilen küçük filtrelere benzemektedir. Bulu-şumu bugüne değin üretim aşamasına getirecek maddi olanağı bulamadım. Umuyorum ki, elinde olanaklar olan birileri tarafından daha da geliştirilip halkın yararına sunulacaktır."*

SAKLANAN UFO ENKAZI

Uzun yıllardan beri ileri sürülen bir iddiaya göre, ABD hükümeti, kazaya uğramış bir UFO'yu saklamaktadır. Bütün bu iddiaların kaynakları, aslında fazla güvenilir değiller, konuyu reddeden birçok uzman ya da yetkili bu noktada birleşiyorlar. Oysa, ortada bazı yetkili raporlar da var ama bunlar da şiddetli bir önyargı ile hemen reddediliyorlar. Bu konuda son iddiayı Ufolog **Robert Sarbacher** ortaya attı. Princeton ve Harward üniversitelerinde öğretim üyesi olan Sarbacher, aynı zamanda Georgia Teknoloji Enstitüsü'nde dekanlık yaptı ve sonunda yaptığı çalışmaların etkinliği ile ünlü **Kim Kimdir?** adlı almanakta kendisine yer verildi. Bu derece etkin ve önemli bir bilim adamı nasıl oluyor da, böylesine ilginç bir iddiayı ortaya atabiliyordu?

Öykünün geçmişi, İkinci Dünya Savaşı yıllarına kadar ulaşıyor. Sarbacher, o dönemde, Savunma Bakanlığı Araştırma ve Geliştirme Dairesi'nin bilim danışmanıydı. 15 Eylül 1950'de Washington'daki bürosundayken, Kanadalı bir elektrik mühendisi olan **Wilbert B. Smith** tarafından ziyaret edildi. Mühendis çok heyecanlıydı ve kazaya uğramış bir uçandairenin ele geçirilmiş olduğunu anlatıyordu. Uçandaire ile ilgili soruşturma, hükümetin en yetkili adamı olan **Vannevar Bush** tarafından yürütülüyordu. Sarbacher, olayla ilgilendi ama kesin bir sonuç aldığı söylenemezdi.

Bir dönem sonra, Sarbacher, Ohio'da Patterson Hava Üssü'nde bir toplantıya katıldı. Bu toplantıda, bilim adamlarının Araştırma ve Geliştirme Dairesi ile olan ilişkileri ele alınıyordu. Sarbacher, toplantının ana gündemini bir kenara atarak, uçandaire kazası olayını gündeme getirdi. Toplantıda bulunan Vannevar Bush ve matematikçi **John von Neumann**'ın tepkileri ilginçti. Her iki bilim adamı da ileri sürülen iddia için kesin bir cevap vermediler ama von Neumann, çok farklı bir şey söyledi, ona göre bu tür uzay araçları vardı ve Dünya yapısı değildiler.

Neumann'ın alışılmadık sözleri devam etti, *"Bana göre, bu araçlar, bir başka Güneş sisteminden geliyorlar."* Bütün bu cevaplara rağmen, Sarbacher tatmin olmuş değildi, hatta sinirleri bozulmuş ve bir tür bıkkınlık içine düşmüştü. Bunun nedeni, birçok tanığı olan ve kendisinin de kesin olarak inandığı bir konuda hiçbir bilgi alamamasıydı. Oysa, kendisi hükümetin önde gelen yetkililerinden biriydi. Sarbacher, *"Anlayamıyorum,"* diyordu, *"Çok uzun bir akademik kariyerim ve deneyimim var, olmadık birçok konuyla uğraştım ama hiçbirisinde bu konuda olduğu kadar*

önyargılılıkla karşılaşmadım. Oysa, hemen tüm bilimsel olasılıklar, böyle bir olayın var olabileceğini şiddetle destekliyorlar. Üstelik, hiçbir zıt görüş de ortaya atılmıyor, ortada sadece akıl almaz bir önyargı var. Birilerinin beni aydınlatmasını istiyorum, çünkü ortada bazı kesin gerçekler ve olaylar var. Nasıl, kimse bir şey bilemez? Bu kadar bağnaz olmamalıyız ama, ne yazık ki, bu mantıksız tablo sürüp gidiyor."

Yazar **William Moore**, uzun yıllardan beri, ABD hükümetinin bu konudaki gizemli tutumunu izliyor ve bu konuda Sarbacher'in tanıklığının üzerinde önemle duruyor. Moore şöyle diyor: *"İlk kez birisi, ün kazanmak için böyle bir iddiayı ortaya atmadı. Ortada son derece ciddi bir uzman var ama Pentagon ısrarla bir şeyleri örtbas etmeye çalışıyor. Tabii ki, kesin bir kanıt yok ama ortada hastalıklı bazı bilgiler var. İşte bunlar rahatsız ediyor ve daha da ötede, başka kaynaklardan gelen ek bilgiler de var."*

Temple Üniversitesi Tarih Profesörü **David M. Jacobs, Amerika'daki UFO Tartışmaları** adlı kitabında şöyle diyor: *"Birileri, güncellikten yararlanarak, böyle bir kaza oluşturmuş olabilirler. Bu bir söylenti de olabilir. Ama, bir şeyi unutmamak gerekiyor, böyle bir iddia, Dünya tarihinde görülebilecek en önemli iddiadır. Bu nedenle, üzerinde durulması gereklidir."*

"Mezarın yerini görüyorum"

1986'da çok şey olabilir

Meryem Ana'nın mezarının bulunması, çeşitli boyutlarda sonuçlar getirebilir. Ayrıca, böyle bir olay Türkiye'yi dünya çapında etkileyecektir. Araştırmacılar 1986'nın bu konuda önemli bir yıl olacağını belirtiyorlar Ata Nirun, Meryem Ana'nın gizemli yaşamını incelemeyi sürdürüyor.

Papa Jean Paul II, Efes'te ibadet ediyor (solda).

Kötürüm rahibe Anne Caterina Emmerich. Emmerich, yaşamı süresince, doğduğu ve öldüğü kent olan Dülmen'den hiç ayrılmadı. Buna rağmen, Meryem Ana Evi'nin, Efes'teki yerini hiç yanılmadan tarif etti (altta).

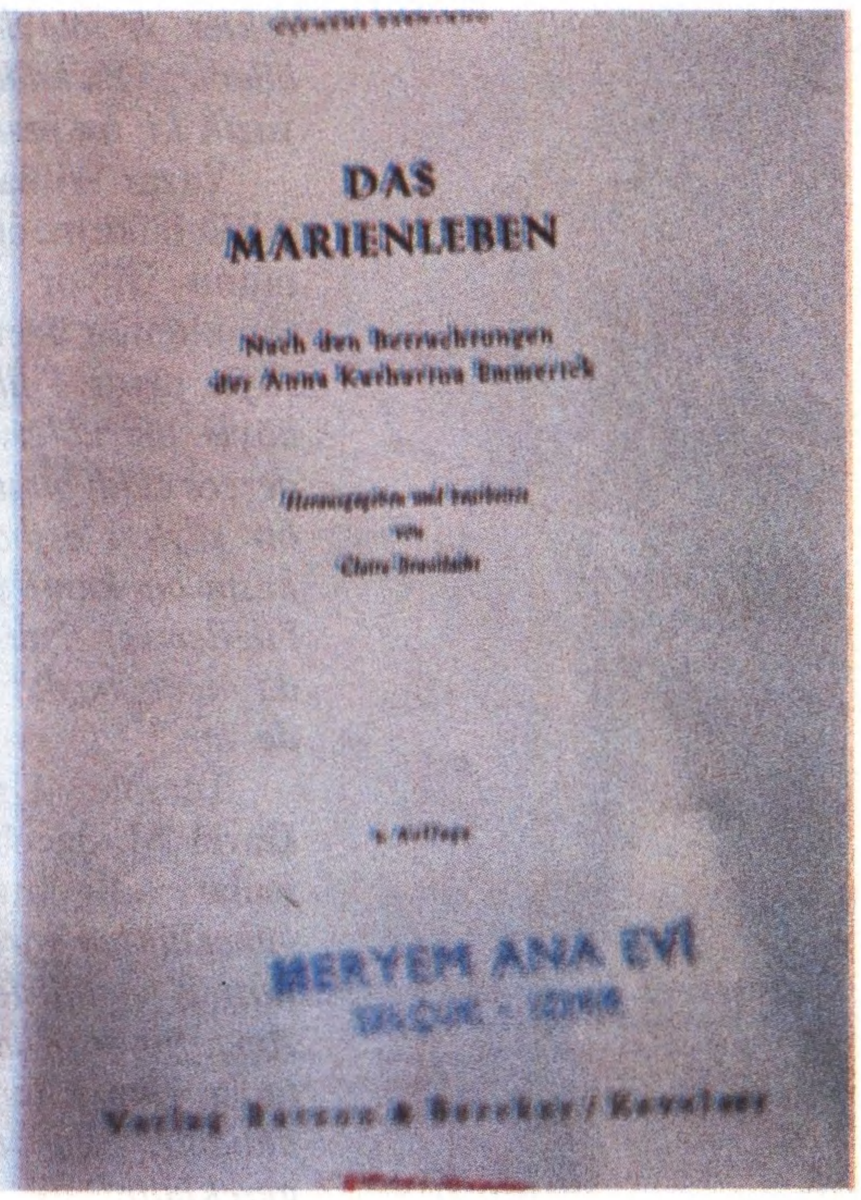

ANNE CATERİNA EMMERİCH, yaşamı boyunca yatağından hiç çıkmamış kötürüm bir rahibeydi. Bugün, kutsal hac yeri olarak Vatikan tarafından da onaylanan **Meryem Ana** Evi, onun tarifleri sayesinde bulundu. Emmerich, olayı daha doğrusu, evin yerini öylesine doğru olarak tarif etti ki, araştırıcılar fazla zorlanmadılar. Kendisi, eve çıkan patikanın uzunluğunu, çevrede yoğun bir biçimde görülen yabani çilek ağaçlarını ve şifalı suyun bulunduğu yeri açıkça anlatıyordu.

Aramalar daha eskiye dayanıyor

Meryem Ana Evi, aslında Emmerich'in vizyonlarının çok daha öncesinde aranmaya başlanmıştı. Çünkü, Meryem Ana'nın Efes'e geldiğini ve burada yaşayıp öldüğünü kabullenen birçok araştırmacı, olayı araştırmaya başlamışlardı. Fakat, evin harabeleri, İzmirli **E. Poulain**'in öncülüğü ile, 1891 yılında Aladağ'da (Solmissos) ortaya çıkarıldı. Özetle, geçmişten kalan antik bilgilerle, Emmerich'in vizyonları birleşmişler ve ev bulunmuştu. Öyleyse, Meryem Ana'nın mezarı da o bölgede bir yerlerde olmalıydı.

Emin bir yer seçildi

Araştırmacı **Senior, Panaya Kapulu'nun Gizemi** adlı kitabında, Havari **Yuhanna** ile Meryem Ana'nın Efes'teki yaşamlarının hiç de kolay olmadığını belirtiyor. Kudüs tehlikesinden uzaklaşıp, Efes'e geldikleri sırada, bu bölgeye putperest Roma İmparatorluğu hâkimdi. İşte bu nedenle, Efes kentine girip, yeni bir tehlikeye atılmak istemediler. Bu nedenle, Efes'e pek uzak olmayan, fakat emin bir yer olan, barınmaya uygun Aladağ'ı seçtiler. Buradaki evi, Yuhanna bizzat yaptı.

Romalıların Hıristiyanlık aleyhine yaptıkları baskı ve katliamlar döneminde, Meryem Ana'nın son günlerini yaşadığı ve içinde öldüğü bu evi arayıp sormak kimsenin aklına gelmedi. Meryem Ana'nın ölümünden sonra da Yuhanna, İsa'nın annesini gizlice gömdü. Bu işte kendisine yardım eden müritlere de, mezarın yerini açıklamamaları için yemin ettirdi. Hıristiyanlar, Efes'te yüzyıllar boyu süregelen Artemis-Diana kültü nedeniyle, yeni bir Tanrıça'ya tapılmasından endişe ediyorlardı. Halkın bir kadın ilaha tapma alışkanlığı, Meryem Ana'nın bir put haline getirilmesine neden olabilirdi. Yuhanna, böyle bir endişe sonucunda, gizlilik tedbirine başvurdu. Buna, "La loi du secret" yani "Sırrın Yasası" adı veriliyordu. Meryem Ana'nın öldüğü yıllar içerisinde ve daha sonraları, Romalıların baskıları sürdüğü sürece, Mer-

yem Ana'nın mezarına bir saldırı veya hakaret olabilirdi.

Havari Yuhanna'nın bu tür bir düşünceden yola çıkarak, böyle davrandığı varsayılabilir. Ama sebep ne olursa olsun, Meryem Ana'nın ölümü ve mezarı gizli tutuldu. Ancak, yaklaşık 250 yüzyıl sonra, M.S. 413'te, Hıristiyanlık, Milano Fermanı ile yasallaşıncaya kadar bu olay sürdü. Ama, artık Efes unutulmuştu. Dikkat, tamamen Kudüs'e, Hz. İsa nedeniyle yönelmişti. Aradan uzun bir dönem daha geçecek ve olay 1897'de İzmir Lazarist Koleji Müdürü Eugene Poulain tarafından, **Efes mi? Kudüs mü?** adlı kitabında gündeme getirilecekti.

Ev oradaysa, mezarı da orada

Tüm kaynakların kullanılması sonucunda, Meryem Ana Evi bulundu. Üstelik kabul edildi, bu aynı zamanda Meryem Ana'nın Efes'te yaşadığının kabullenilmesi de demekti. Öyleyse, ölümü de burada olmuştu, o zaman mezar neredeydi? Evin yerini aynen tarif eden Caterina Emmerich, aynı açıklıkla mezarın yerini tarif etmemiş miydi? Uzmanlar, bu soruya, evet cevabını veriyorlar. Öyleyse, mezar bulunabilir mi? Bulunursa, ne olur? Bu soruların cevabına geçmeden önce, Caterina Emmerich'in ne dediğini izleyelim:

"Hac yolunun, son noktasından yola çıkıldı. Bu nokta, tepenin ön tarafında yer alıyordu. Mezarın girişi oradaydı, kutsal kadın buraya gömüldü. Dört kişi, uzun çabalar sonunda, kayaları oyarak, mezarı hazırladılar. Anamızın bedenini içeri koyduktan sonra, her tarafını çiçeklerle ve baharatlarla süslediler. Her an, yoğun bir sevgi duygusu yaşanıyor, sürekli gözyaşı dökülüyordu. Gece olduğunda, mezarın girişi kayalarla kapatıldı. Ön tarafa, derin bir geçit kazıldı ve kayanın dar giriş ağzı kapatıldı."

Mezar, evden görünüyor

Emmerich, gördüğü vizyonlara devam ediyor: *"Açılan geçitten, yakındaki derenin suyunun mecrası değiştirilerek, su akıtıldı. Kayalar yığıldı, çiçekler ve fidanlar dikildi. Böylece, dışarıdan bakıldığında, burada bir giriş olduğu anlaşılmıyordu. Meryem Ana Evi'nden garip bir bakış açısıyla bakıldığında, burası görülüyordu. Bu bakış için ise, hiç kıpırdamadan durmak gerekiyordu. Güneş ışığının belli bir zamandaki belli bir yansıması orayı gösterebiliyordu. Ben gördüm. Bu ışık Kutsal Kadın'ın ruhunun bedeninin bulunduğu yeri işaret ediyordu. Tanrı'nın izniyle olan bu mucize, onun bedeninin bulunduğu yeri, eflatunumsu gül renkleriyle yıkıyordu."* Emmerich, bundan sonra garip bir olay daha anlatıyor. Bu olaya göre, havari Yuhanna ve müritlerden Thomas, bir zaman sonra mezarı yeniden açtılar. Ama, ne zaman? Bu bilgi verilmiyor. Yalnız, yaklaşımlara göre, bu açış en çok birkaç hafta içinde olmalı.

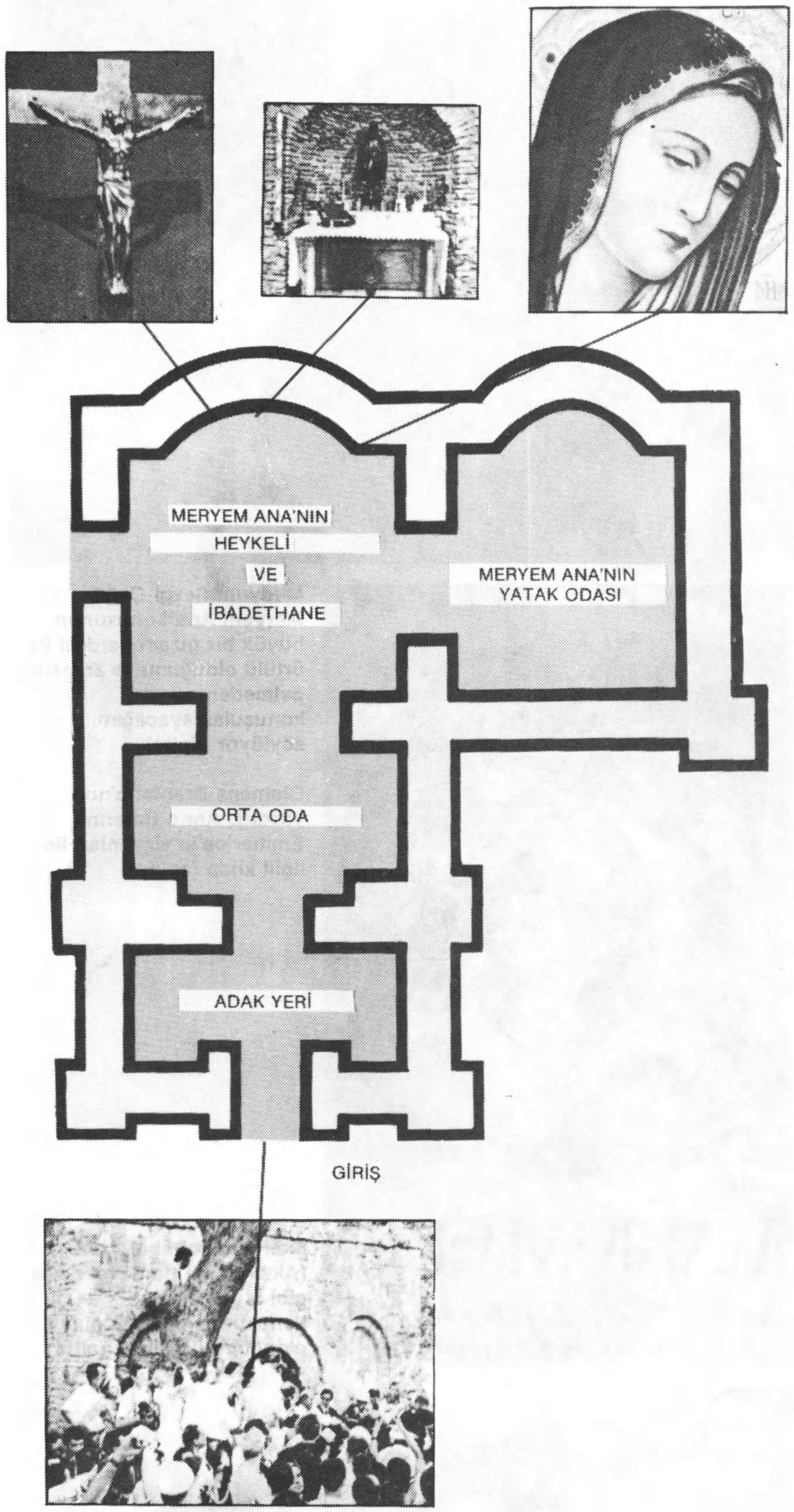

Meryem Ana Evi'nin planı. Meryem Ana'nın yaşadığı dönemde sadece sağ üst köşede bulunan yatak odasının olduğu bölüm vardı. Diğer bölümler, sonraki yüzyıllarda eklendi (üstte).

Mezarı saran ışık

İki havari mezarı açtıktan sonra, Emmerich'e göre, ilginç bir görünümle karşılaştılar: *"Thomas bağırdı, 'Gel bak akıl almaz bir mucize bu.' Kutsal Anne'nin bedeni aynen duruyordu ama tüm mağaranın içini erguvan renkli bir ışık bulutu sarmıştı. Gözleri kamaştıran ilahi bir ışıktı. İki havari yere diz çökerek, dua ettiler. Kutsal Anne'nin mezarı artık ilahi güç tarafın-*

Medyum Sevgi Çağıl, Meryem Ana konusunun büyük bir gizem perdesi ile örtülü olduğunu ve zamanı gelmeden konuşulamayacağını söylüyor (üstte).

Clemens Brentano'nun yazdığı, Anne Caterina Emmerich'in vizyonları ile ilgili kitap (solda).

Medyum Sabahat Abla (Akşiray). O da Sevgi Çağıl gibi Meryem Ana konusunun ilahi bir olay olduğunu belirtiyor (altta).

dan korunuyordu."

Emmerich'in vizyonları devam ediyor. Brentano'nun kitabında sayfalar dolusu yer tutan bu anlatımlarla ilgili son not, bir de tarih taşıyor: 22 Ağustos. Caterina Emmerich gördüğü vizyonları şöyle tamamlıyor: *"Evet, görüyorum, tüm bölgeyi ve mezarın bulunduğu mağaranın girişini görüyorum. Buraya giden yolun adı Hac Yolu. Ama, daha açık bir biçimde anlatmak istemiyorum. Gereken zaman gelip, Yüce Yaratıcı buranın ortaya çıkmasına izin verinceye kadar, her şey saklı kalmalı. Kutsal Anne'ye saygısızlık edilmemeli ve bu sır ilahi bir sır olarak saklanmalı."*

Mezar bulunursa...

Emmerich'in vizyonları burada bitiyor. Önemli olan bundan sonrası, eğer Caterina Emmerich, vizyonlarında aynen evin bulunmasında olduğu gibi doğruysa, mezarın yeri kolaylıkla bulunabilir. İşte, o zaman ne olacak sorusu gündeme gelir. Olayın boyutları, çok üst düzeylere kolaylıkla erişecektir. Meryem Ana'nın mezarının bulunması birçok yönden önem taşıyor:

1. Din boyutu: Bir İslam ülkesi olan Türkiye'de, Hıristiyanlığın en büyük ikinci isminin yer alması önemlidir. Öncelikle, birleştirici bir nitelik taşımaktadır. Dünyadaki en büyük iki din, Meryem Ana'nın kutsal kişiliğinin çevresinde bütünleşecektir. Kaldı ki, İslamiyet Meryem Ana'yı zaten kabullenmektedir ve Kuranı Kerim'de Meryem suresi vardır. Yani, Meryem Ana mezarı, Kâbe'den ve Kudüs'ten sonra dünyanın sonra dünyanın en önemli hac yerlerinden biri olacaktır. Üstelik, buraya akın edecek olan insanlar, her iki dinin mensupları olacaklardır.

2. Politik boyut: Yüzyıllardır birbirlerine bir türlü yaklaşım sağlayamayan İslam ve Hıristiyan toplumları, bu noktada bir araya gelebilirler. Güçlü politik liderlerin yönlendirmesiyle, böle bir olay, dünya politikasına yeni yönler verebilecektir. Aynen, Fatima olayında olduğu gibi...

3. Turistik boyut: Olayın turistik boyutları çok üst düzeydedir. Tüm Hıristiyanlık âlemi, hacı olabilmek için Efes'e veya Selçuk'a akın edecektir. Yani Türkiye'de bir hac turizmi kurulacak ve yıllardır beklenen gerçek turizm patlaması o zaman olacaktır.

Yeni bir sevgi kavramı

Diğer taraftan, ruhsal bilgilerin yönlendirmesiyle Hz. İsa ve Meryem Ana'nın kişiliğinde dünyaya yeni bir sevgi kavramının geleceğine inanılmaktadır. İnançlara göre, bu sevgi titreşimleri dünyada barışı ve huzuru sağlayabilecektir. Meryem Ana'nın mezarının ortaya çıkarılmasının gerçek anlamı, bu bakış açısına göre, fiziki bir olay değildir. Olayın gerçek yönü ruhsal boyutlardadır. Bu bir diğer anlamda, yüzyıllardır beklenen Hz. İsa'nın yeniden dünyaya gelişi, düşünce yönünden

gerçekleşmiş olacaktır.

Gerçekte beklenen bu mudur? Buna cevap vermek çok güç. Böylesine çok yönlü bir olayın, daha çok farklı boyutları olabilir. Fakat, bu aşamada önemli olan, Türkiye toprakları içerisinde Meryem Ana'nın mezarının bulunup bulunmadığının anlaşılmasıdır. Konuyla yakından ilginenen birçok araştırmacıya göre, bu mezar vardır ve zamanı geldiğinde bulunacaktır. Olayı ruhsal yönden inceleyen araştırmacıların inançlarına göre, bu zamanlama tamamen ilahi bir sistemle belirlenecektir. Çünkü, ancak o zaman, Meryem Ana'nın ruhsal kişiliğine uygun bir ortam oluşmuş olacaktır. Kısacası, gereken sevgi ve saygı ortamı, birleşik insanlık realitesi boyutlarında ortaya çıkarılmış olacaktır.

Meryem Ana'nın ve Hz. İsa'nın Bizans döneminde yapılan bir tasviri, dönemin anlayışına göre her ikisi de oldukça görkemli bir biçimde görüntülenmişler (üstte, solda).

1986'da çok şey olabilir

1986 yılı, birçoklarına göre önemli bir yıl olacak. Nostradamus ve benzeri birçok ünlü kâhin, bu yılın insanlık için önemli bir dönüm yılı olacağı konusunda dikkat çekiyorlar. Bu yaklaşımların ilginç göstergelerinden ikisi gerçekleşmiştir. Birincisi, Halley'in görünmesidir ama bu görünüme mistik yönden veya batıl bir inanç olarak inanmamak gerekiyor. Bu sadece, göksel bir işarettir.

Diğer önemli işaret, uzaymekiği Challanger'ın başına gelen faciadır. Uzmanlar, bu olayın insanlık için çok önemli bir dönüm noktası olduğuna inanıyorlar. İnsanoğlu, bu andan sonra uzaya açılma kararını bir kez daha gözden geçirmek zorunda kalacaktır. Korkmadan devam edebilecek midir? Bunu zaman gösterecek.

Eğer, kâhinlerin işaret ettikleri bu noktalar gerçekse, bu önemli yıl içerisinde, Efes bölgesinde bazı olayların gelişmesi beklenebilir. Bu varsayımın en güçlü dayanağı ise, Barış Yılı kavramı ile, Meryem Ana'nın sürekli yaydığı sevgi ve insanlık huzuru kavramlarının aynı noktada birleşmeleridir. Görünüşe bakılırsa, bu bileşim çok uygun gibi, öyleyse 1986 sonuna kadar beklemek gerekiyor.

Meryem Ana Evi'nin 1951 yılında yapılan restorasyonundan önceki hali. Resim, Halikarnas Balıkçısı tarafından çizildi (üstte, sağda).

Tarih biliminin yanılgıları

Binlerce hatta milyonlarca yıl öncesinden günümüze değin ulaşan birtakım bulgular, bir yandan mevcut arkeoloji ve tarih anlayışını olanca şiddeti ile sarsarken, bir yandan da milyonlarca yıl önceki dünya insanının sanıldığı gibi ilkel değil, "uygar" olduğunu ortaya koyuyor. Aşağıdaki yazıda Cem Çobanlı, bu şaşırtıcı bulguları inceliyor.

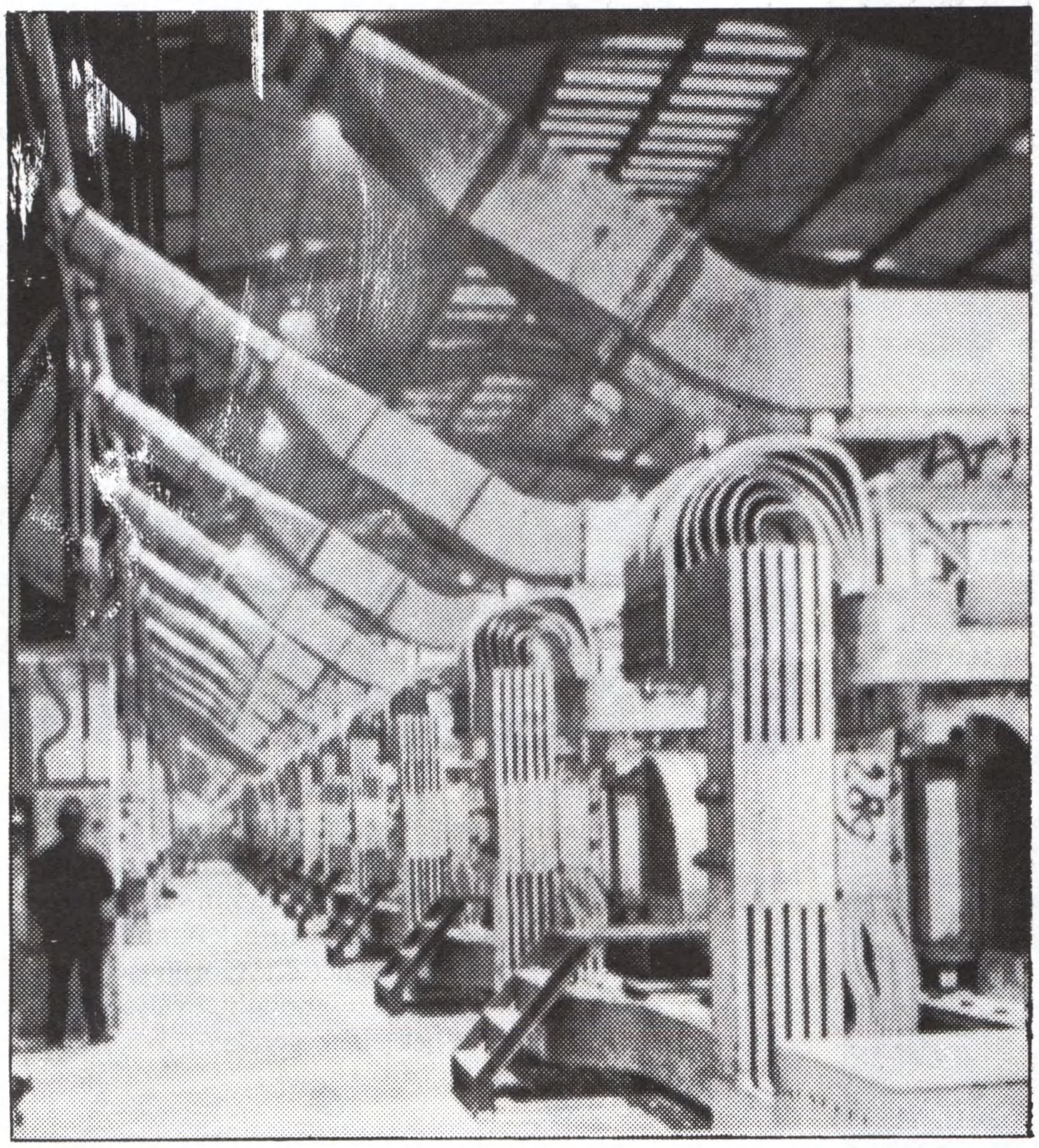

"GERÇEK TARİH, yazılmayan, yazılamayan tarihtir." Bu söz, içerdiği anlam bakımından gerçekten son derece düşündürücüdür. Çünkü çağdaş arkeolojik, antropolojik ve paleontolojik araştırmalar her geçen gün, insanın ve uygarlığımızın geçmişine ilişkin yeni ve çarpıcı bulgular ortaya koyuyor. Her yeni bulgu da tarihin yapısını oluşturan taşlardan birisinin geçerliliğini ortadan kaldırıyor. Tüm bunların sonucunda öyle bir noktaya varılmış ki, yazılı tarihin büyük bir bölümü çelişkilerle ve mantıksızlıklarla dolu bir çıkmaza dönüşmüş.

Sözgelimi, Türklerin anayurdu Orta Asya'dır, deniliyor. Tarih kitaplarında bu konuyla ilgili olarak bir yığın coğrafi bilgi var. Fakat Türklerin Orta Asya'ya nereden, nasıl ve en önemlisi ne zaman geldikleri bir türlü "bilinemiyor." Sanki o koskoca insan topluluğu, bir anda ortaya çıkmışcasına bir dil kullanıyor. Benzer şekilde Avrupalılar Amerika yı "keşfediyorlar" ve orada "ilkel" yerlilerle karşılaşıyorlar. Üstelik onlara uygarlık (!) götürüyorlar. Fakat sonradan o ilkel yerlilerin Avrupalıları bile aşan bir uygarlık ve kültür düzeyine sahip oldukları anlaşılıyor. Bu ve benzeri örnekleri çok sayıda çoğaltmak mümkün. Ama sonuçta yazılı tarih, ısrarla yazdıklarını savunmaya devam ediyor.

Çağdaş teknolojiye uygun olarak donatılmış bir alüminyum işleme fabrikası (üstte). 2000 yıllık bir Çin mezarında alüminyum eşyaların bulunması arkeologları şaşkınlık içerisinde bırakmıştı. Çünkü alüminyumun ilk kez 19. yüzyılda elde edildiği sanılıyordu.

Değişen bilimsel görüşler

200 yıl önce Fransız doğabilimcisi **Buffon**, Dünya'nın yaşını hesaplamıştı. Ona göre gezegenimiz 35.000 yıl önce soğumuştu. İlk yaşam belirtileri ise 15.000 yıl önce ortaya çıkmıştı. Bu Fransız bilginin oluşturduğu kronoloji Victoria İngilteresi'nde geçerli olan inançlardan çok daha akla yatkındı. Çünkü onlar Dünya'nın ve insanın M.Ö. 4000 yıllarında yaratıldığına inanıyorlardı.

Fakat bilimin hızla ilerlemesi ve özellikle **Charles Darwin**'in çalışmaları bu tür bağnaz ortaçağ inançlarını sildi süpürdü. Kısa bir zaman sonra yeryüzünün yaşına 10 milyon yıl daha eklendi. Bugün bilim adamları dünyanın yaşının 4.5 milyar yıl olduğunu tahmin ediyorlar. Bu durumda sadece 200 yıl içerisinde Dünya'nın yaşı 35.000'den 4.5 milyara ulaşmış oluyor. Bir 200 yıl daha geçse bu sayının artmayacağını kim iddia edebilir?

Her şey yeniden keşfediliyor

İnsanın ve uygarlığımızın kökenine ilişkin bulgular her geçen gün hızla artarken yazılı tarihin de bu artışla bağıntılı olarak değiştirilmesi gerekmektedir. Araştırmacı yazar **Andrew Thomas, We are not the first** (Biz ilk değiliz) adlı kitabında şöyle diyor: *"Şu son üç, dört yüzyıl boyunca bilimsel veriler keşifedilmedi, yeniden ortaya çıkarıldı. Eski Babil, Hindistan, Mısır, Yunanistan ve Çin gibi yerler gerçekten uygarlığın beşiğidirler. Ama onların hocaları kimdi?"* Telefonun mucidi **Alexander Graham Bell** ise şöyle diyordu: *"Eski yol ve yöntemler yeniden ortaya çıkarıldı, eski deneyler yenilendi."*

İlk madencilerin gizemi

Bir zaman önce 265-316 yıllarında yaşamış Çinli General **Çow Çu**'nun mezarı incelenmişti. Mezarın atkılarından birinin % 10 bakır, % 5 manganez ve % 85 oranında alüminyumdan yapılmış olduğu anlaşıldı. M.S. 300 yıllarında alüminyum!.. Hem de işlenmiş olarak... Ne var ki, fen bilimleri tarihçesine bakarsanız, metal alüminyumun varlığını ilk kez 1700'lerin sonlarında Fransız kimyacı **A.L. Lavoisier** ortaya koydu. İlk işlenmiş alüminyumu ise 1825'de **H.C. Oerstead** elde etti.

Öyleyse M.S. 3. yüzyılda Çin'de yapılmış bir mezarda, nasıl elde edilmiş olursa olsun, alüminyum ne arıyordu?

M.Ö. 5000 yıllarından kalma bir el işi süs eşyasının maden bileşimini inceleyen ABD Standartlar Bürosu şu sonuca vardı: Bundan 7000 yıl önce Amerika'nın ilk halkı 9000°C'lik bir ısıyı elde edebilecek fırınlara sahipti. 7000 yıl önce yaşayan insanların bu teknik becerisinin ardında yatan gizemi bugünkü bilim çözemiyor.

1 milyon yıllık kabartma

Fransız Profesör **Denis Saurat**, Güney Amerika'daki Tiahuanaco kalıntılarında yaptığı incelemelerde bazı hayvan başı kabartmalarına rastladı. Prof. Saurat, bunların, milyonlarca yıl önce yaşadığı kabul edilen Toxodonlara ait olduğunu açıkladı. Paleontolojistlerin, türünün 1 milyon yıl önce ortadan kalktığını belirttikleri, tüylü bir gergedana benzeyen, kısa bacaklı bu hayvanları kim çizdi?

170.000 yıl önceki takvim

"İlkel" Güney Amerika yerlilerinin gizemi bu kadarla da kalmıyor. Bir Alman arkeolog Tiahuanaco takviminde ekinoksların kullanıldığını saptadı. Bugün kullanılan takvimlerde ekinokslar ve gündönümleri gösterilmemiştir. Ve bizim takvimlerimiz rasgele bir gün olan 1 Ocak'ta başlar. Oysa Tiahuanaco takvimi, Güneş'in gök ekvatorunun güneyinde kuzeye çıktığı sırada başlar. Tiahuanaco takvim yılı gündönümleri ve ekinokslar ile 4'e ayrılmıştır. Ayrıca burada mevsimler de belirtilmiştir. Her mevsim de 3'e ayrılmıştır. Ekinoksların ilk kez M.Ö. 125 yılında **Hipparchus** tarafından hesaplandığı sanılıyordu. Tiahuanaco'da yapılan Karbon-14 analizleri bu takvim taşının 170.000 yıllık olduğunu gösterdi.

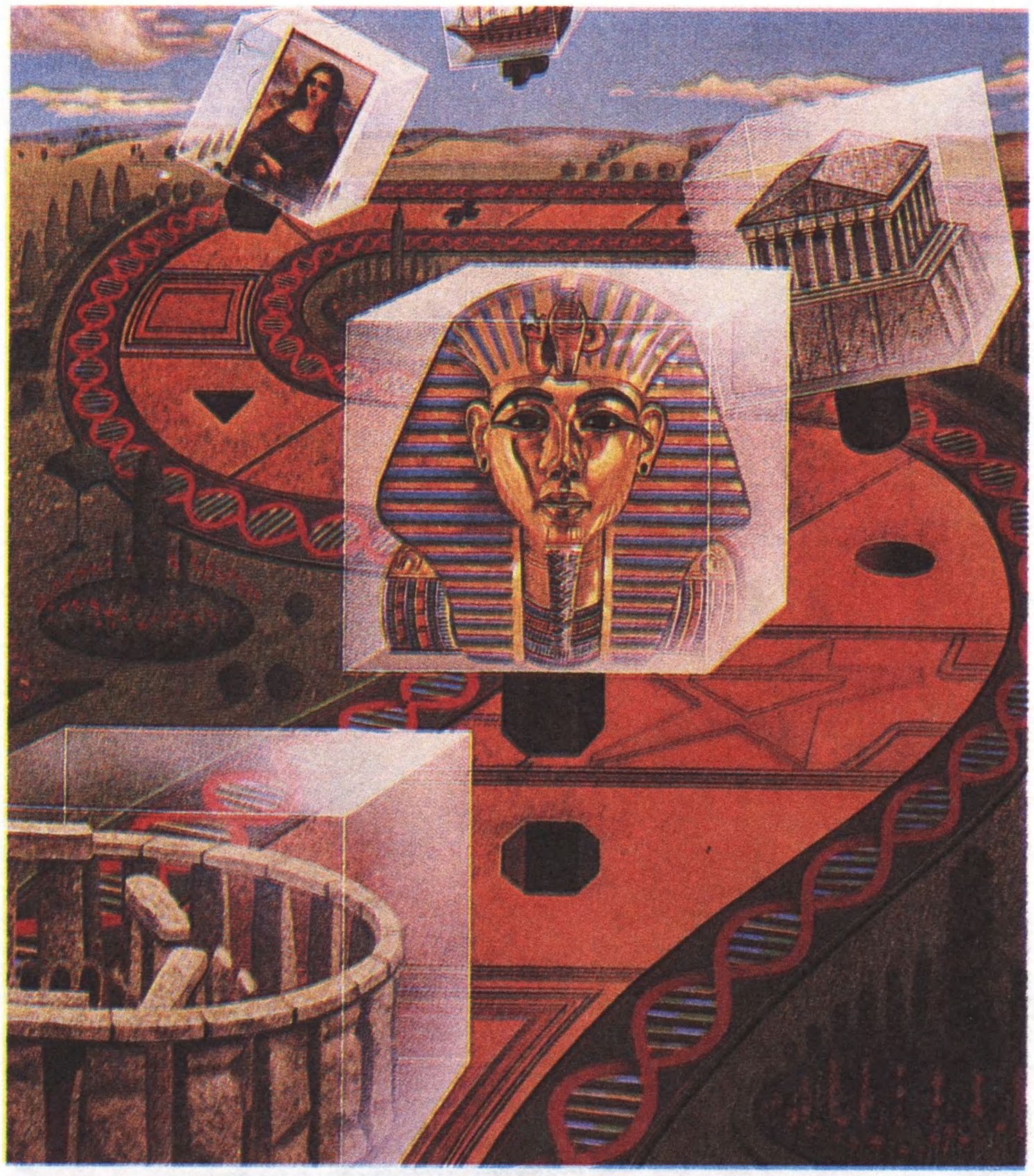

Güney Amerika'daki ünlü Tiahuanaco Güneş Tapınağı. Karbon-14 deneyleri tapınağın 170.000 yıllık olduğunu gösteriyor (altta).

100 milyon yıl önce kim yaptı?

Yine Tiahuanaco'da 1952'de Perulu arkeolog **Daniel Ruzo** tarafından tarihöncesi hayvanlar-

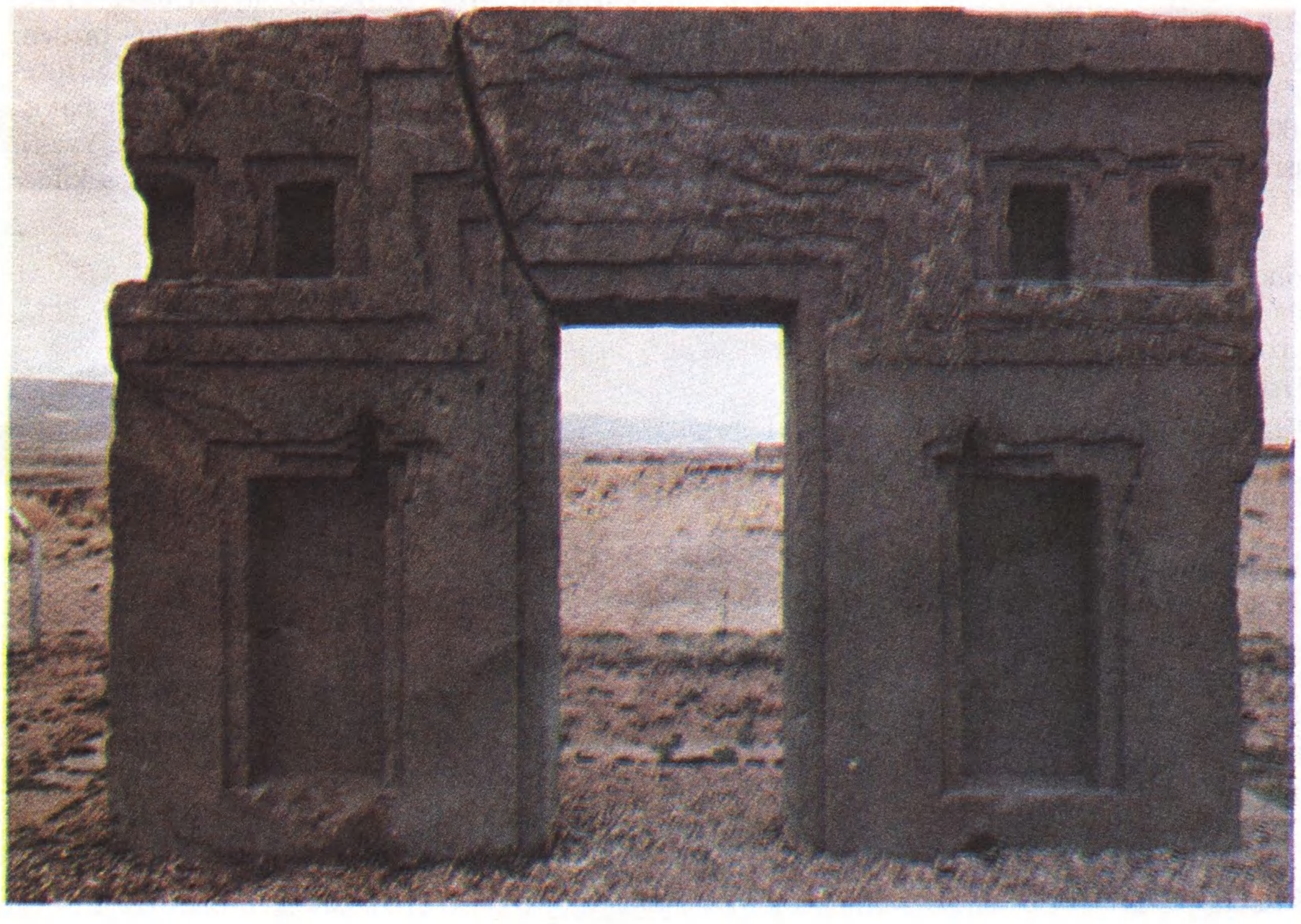

"Şu son üç, dört yüzyıl boyunca bilimsel veriler keşfedilmedi, yeniden ortaya çıkarıldı. Eski Babil, Hindistan, Mısır, Yunanistan ve Çin gibi yerler gerçekten uygarlığın beşiğidir. Ama onların hocaları kimdi?" (üstte).

dan biri olan "Stegosaur"a ait kaya resimleri bulundu. Bu gerçekten hayret uyandıracak bir gözlemdi. Çünkü bu hayvanlar bizi 100 milyon yıl öncesine götürüyor. 100 milyon yıl önce bu resimleri kimler yapmıştı?

Tiahuanaco'daki kalıntılardan bir ayrıntı (üstte). Onbinlerce yıllık olduğu belirtilen bu kalıntılarda gündönümleri, ekinokslar ve mevsimler çok belirgin bir biçimde yer alıyorlar. Bu tür karmaşık hesaplamaların daha yakın zamanlarda yapıldıkları sanılıyordu.

Olağanüstü bir ayak izi

Arkeologlar yaklaşık 25 yıl önce ABD'de Nevada'da Fisher Kanyonu'nda bir kömür damarı üzerinde ilginç bir ayak izine rastladılar. Bu, pabuç giymiş bir ayağın iziydi. Üstelik topuk kısmının izi öylesine belirgindi ki, sağlam bir sicimin çizgileri açıkça görülüyordu. Bu ayak izinin yaşının ise 15 milyon yıllık olduğu tahmin edildi. Oysa bu ayak izinin belirdiği sırada insanın yeryüzünde belirmesine daha 13 milyon yıl vardı! Daha açıkçası günümüz bilim adamlarının hesaplarına göre ilk insanlar, Dünya üzerinde 2 milyon yıl önce belirdiler. Pabuç giymeye ise ancak 25.000 yıl önce başladılar. Öyleyse bu 15 milyon yıllık ayak izi kime aitti?

Buzul çağında dikiş iğnesi!

Geçtiğimiz yıllarda Sovyetler Birliği'nde yapılan kazılarda Vladimir yakınlarında kemikten yapılmış bir dikiş iğnesi bulundu. Bu, bizim çelikten yapılmış dikiş iğnemizin tıpatıp eşiydi. İğneyi bulan Sovyet arkeolog, bunun 27.000 yıllık olduğunu açıkladı. Buzul çağı insanının dikiş iğnesi kullanarak ince el işleri yaptığı bilinmiyordu!

Âdem Uygarlıkları

Bu ilginç ve çarpıcı liste uzayıp gidiyor. Anlaşıldığı kadarıyla yeryüzünün ve insanoğlunun tarihi, sanılanın ötesinde, milyonlarca yıl öncesine değin uzanıyor. Bu akıl almaz zaman dilimleri arasında, sözgelimi **Âdem** ile **Havva**'yı ya da Atlantis'i ve Mu'yu nereye yerleştirmek gerekiyor? Belki de, yazılı ve yazısız tarihi binlerce yıllık devrelere bölüp, her devre için ayrı bir Âdem'den ya da "Âdem Uygarlığından" söz etmek, daha yerinde olacaktır.

Bizim şimdiki yazılı tarihimiz sadece içinde bulunduğumuz bu devreye özgü olayları anlatıyor. Ama bundan önce ve ondan önce de başka Âdem Uygarlıkları vardı. Onlar da belirli bir gelişim eğrisi izleyerek bilimin ve teknolojinin doruğuna eriştiler. Sonra, "şeyler karşıtlarına dönüştü" ve her şey yeniden yaşanmaya başladı. Tıpkı bir okul gibi. Okulun fizik kütlesi yerinde duruyor fakat öğrencileri sürekli değişiyor, geliyor ve gidiyorlar. Bu devre insanları yani bizler de günün birinde şu ya da bu şekilde gideceğiz. Ardımızdan gelen yeniler belki de telefonu, lazeri ve nükleer silahları yeniden keşfedecekler. Şu Latin atasözü bir kez daha tüm düşündürücülüğü ile karşımıza dikiliyor: *"Güneş altında yeni bir şey yoktur."*

Biz ilk değiliz

Artık insanoğlunun, "biz ilkiz" bencilliğinden kurtulup, "Biz ilk değiliz, uygarlık -hem de bizi aşan uygarlık ya da uygarlıklar- bizden önce de vardı" şeklinde bir evrensel görüşe ulaşması zorunludur. Ancak bu tür bir bakış açısı insana gerçek tarihi sunabilecektir. Yazılmayan tarihin gizemleri ancak bu şekilde çözümlenebilecektir.

Bilinmeyen'e

bugün abone olun, 3 fırsattan yararlanın!

- **FİYAT ARTIŞLARINDAN ETKİLENMEYİN** (Size bir yıl fiyat garantisi yapılacaktır)
- **ANSİKLOPEDİNİZİ İNDİRİMLİ ALIN** (3.000 veya 4.500 TL kazanın)
- **5.000 TL DEĞERİNDE, İSMİNİZ YAZILI ÖZEL AJANDAYA SAHİP OLUN**

- 61. sayıdan itibaren çıkacak 60 sayıya (120'ye kadar) abone olun, 18.000 TL yerine, 15.000 TL ödeyin, 3.000 TL kazancınız olsun.
- Şimdiye kadar çıkan 60 fasiküle 22.500 TL yerine 18.000 TL ödeyin; hem 1'den 61'e kadar olan BİLİNMEYEN'e ciltlenmiş olarak sahip olun, hem de 4.500 TL kazanın.

ADIM, SOYADIM: .....
ADRESİM: .....
.....
(Lütfen büyük harfle doldurun)

Ödemeyi T. İş Bankası Cağaloğlu Şb.
20 numaralı hesaba çıkardım.....☐

Posta çekini 103934 numaralı
hesaba havale ettim.....☐

Makbuz sureti ektedir.

İSTEK FORMU

☐ Evet, birinci fırsatı seçip 15.000 TL'yi havale ettim. Abone kaydımı yapın ve ajandamı gönderin.

☐ İkinci fırsatı seçiyorum. 18.000 TL havale ettim. 5 cilt BİLİNMEYEN'i ajandamla birlikte gönderin.

☐ Her iki fırsattan birden yararlanmak istiyorum. 33.000 TL havale ettim. Abone kaydımı yapın ve 5 cilt BİLİNMEYEN'le birlikte iki ajandamı gönderin.

Karacan Yayınları, Basın Sarayı, 34410 Cağaloğlu-İSTANBUL

Bilinmeyen

İNSAN BEYNİNİN, UZAYIN VE ZAMANIN Bilinmeyen DÜNYASI

KARACAN

6. CİLT KAPAKLARI BAYİNİZDE... TÜKENMEDEN ALIN!

Bugüne kadar yayınlanan her cilt kapağı için 600 TL'lık posta pulunu taahhütlü olarak yayınevimize veya İş Bankası Cağaloğlu Şb. 20 no'lu hesaba yatırıp, makbuz suretini gönderdiğinizde cilt kapakları adresinize gönderilecektir.

İstek sahibinin

Adı, soyadı: .....

İş adresi: .....

.....

Ev adresi: .....

.....

İstenen cilt kapağı

1. CİLT KAPAĞI □
2. CİLT KAPAĞI □
3. CİLT KAPAĞI □
4. CİLT KAPAĞI □
5. CİLT KAPAĞI □
6. CİLT KAPAĞI □

Tutarının gönderim şekli

Posta pulu □

Banka havalesi □